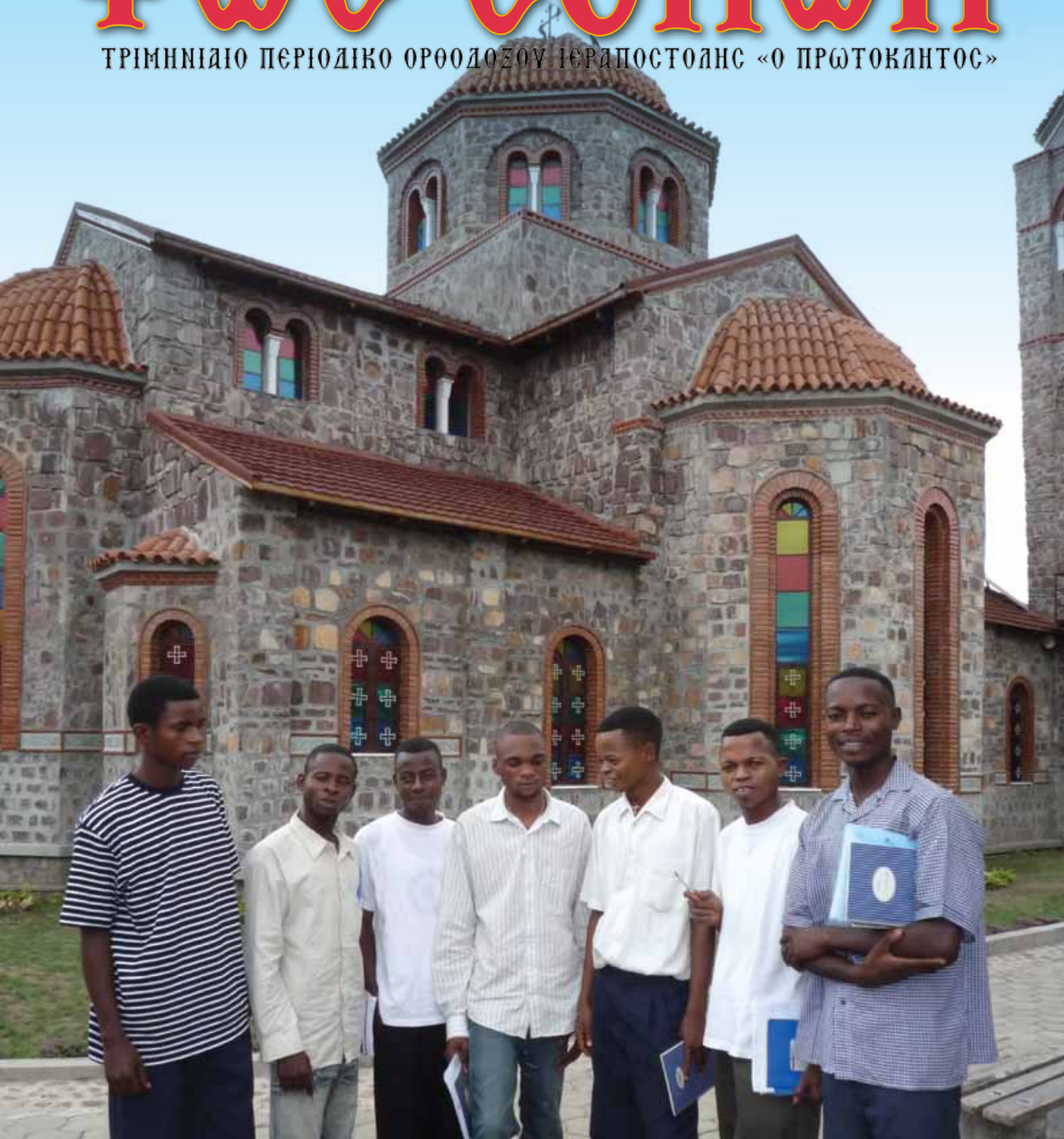

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τελευτά σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠραζ 17: 47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΤΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2016-2019»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Πολύδ. Σταυρόπουλος
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:
Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:
Connections Πολιτισμός καὶ Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ
Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737

ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμοὺς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**
IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς-ΑΤΕ Bank**
IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**
IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXX

Στὴν περίπτωσηι αὐτή οι δωρητές νά μᾶς ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου καταθέσεως πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η Τριμηνία 2016, Τεύχος 149

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Φοιτητές πρὸ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου στό κέντρο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁρθοδ. Πανεπιστημίου τῆς Κινσάσα τοῦ Κονγκό.

Κύριος ἐμπνευστής τοῦ ἐμόχθησε ἀφάνταστα γιά τήν ὑλοποίησι τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἰδρύματος, μέ χορηγίες Ἀδελφοτήτων, Συλλόγων καί μεμονομένων δωρητῶν, ἦταν ὁ τότε Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς καί νῦν Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος.

Τά σχέδια καί τήν ἐπίβλεψι ἐπιμελήθηκε ὁ ἀρχιτέκτων ἱερομ. π. Θεολόγος, ποῦ τόσα πολλά ἔχει προσφέρει σέ διάφορες περιοχές καί ἰδιαίτερα στό Κονγκό Μπραζαβίλ.

2. Ἀφρικανόπουλα ἀντλοῦν νερό ἀπό πηγάδι ποῦ ἀνοίχθηκε μέ δαπάνες τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ». Τό ποιήμα στό ὀπισθόφυλλο ἐστάλη ἀπό τήν Κατασκίνωσι τῶν Χαρούμενων Ἀγωνιστριῶν τοῦ Νεραϊδοχωρίου Τρικάλων καί ἐκφράζει τά συναισθήματα τῶν παιδιῶν, ποῦ εὐχονται τό περιοδικό «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» νά φτάσῃ στά χέρια πολλῶν ἄλλων παιδιῶν...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

- ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.
† Σεβ. Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου 3-7
- ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΦΥΓΗ ΕΤΟΙΜΟΣ
Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου 8-9
- ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΝΗ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.
Αρχιμ. π. Χαρίτωνος Μουσσουνγκάι 10-11
- ΕΝΑΣ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ
Σεβ. Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίου 12-13
- ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΓΕΟΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ. | Ἀθανασίας Δημ. Κοντογιαννακοπούλου 14-15
- ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΑΝΓΑ- Lumiere d. N. 16-17
- ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΝΣΑΣΑ
κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. 18-19
- ΠΟΝΕΜΕΝΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΧΩΡΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.
Αρχιμ. π. Θεοδοσίου Τσιτσιβοῦ 19-20
- ΑΠΟ ΤΗΝ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ ΖΑΜΠΙΑΣ-ΜΑΛΑΟΥΓΙ 21-22
- ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑ.
Ἱερομ. π. Προδρόμου 23-25
- ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ.
Δημητρίου Τσερεγκούνη 26
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΟΦΚΙΔΗΣ | Νικ. Σίμου 27
- ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΜΩΜΟΣΥΝΗΣ 28-31
- ΕΣΥ | Ν. Οικονόμου-Α. Πετραμάνη 32

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναϊρόμπι κ. Μακάριος ἀνά-
μεσα σέ νέους. Ζεῖ καθημερινά τά προβλήματά τους
καί μοιράζεται τίς ἀγωνίες καί τούς πόθους τους.*

Τί ἐστίν ἄνθρωπος...

*«Ὁ ἄνθρωπος εἶναι μία ὕπαρξι μέ τίς πλέον
μεγάλες διαστάσεις: ἐκτείνεται ἀπό τό διά-
βολο μέχρι τό Θεό, καί δύναται νά γίνῃ καί
Θεός κατὰ χάρι, καί διάβολος κατὰ τήν ἐλεύ-
θερη βούλησί του.» (ἁγίου Ἰουστίνου Πόπο-
βιτς, Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος, σελ. 96)*

Εἶναι δύσκολο νά ἀντιληφθῇ κανεῖς τό βάθος
καί τό μυστήριο, πού ἀποκαλύπτει μπροστά στά
μάτια μας ὁ πραγματικός χαρακτήρας τοῦ ἀνθρώ-
πινου προσώπου. «Χριστός Ἄνεστη! Χαρά μου!»
Λόγια τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, ἑνός μεγά-
λου μύστη καί βιωματικοῦ ἀσκητοῦ τῆς ἀληθινῆς
καί γνήσιας Ὁρθοδοξίας.

Εἶναι σημαντικό τό γεγονός ὅτι ὁ Ἅγιος ἀνα-
γνωρίζει στόν κάθε ἄνθρωπο τόν κρυφόν του πόθο
γιά ἀγιότητα καί θεότητα. Εἶναι πεπεισμένοι ὅτι
ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι προικισμένος μέ τά φυ-
σικά χαρίσματα τῆς ἀγάπης, τῆς συγχωρήσεως
καί τῆς καταλλαγῆς. Μέσα στά κρύφια τῆς ψυχῆς
του σφραγίζεται ἡ δυναμική τοῦ φρονήματος ὅτι

μ' ἕναν τρόπο θαυματουργικό κατέχει ἀπερίφρα-
στα μέσα του τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, αὐτή πού τόν
στρέφει ἀποφασιστικά στά οὐράνια καί τά αἰώνια.
Ἄδιανόητο κι ὁμως δυνατό! Νά μπορῇ ὁ ἄνθρω-
πος νά ἀνυψωθῇ καί νά μὴν εἶναι ἀδρανῆς καί
ὑπανάπτукτος.

Ζῶ καθημερινά αὐτό τό μυστήριο τοῦ ἀνθρώπου,
μέσα ἀπό τά παραδείγματα τῶν ἀδελφῶν μας τῆς
Ἄφρικῆς. Εἶναι ἐδῶ πού σταματᾷ ἡ λογική. Κάθε
μέρα ζῶ ὄχι ἕνα ἀλλά πολλά δείγματα αὐτῆς τῆς
τόσο κουρασμένης καί τλαιπωρημένης κοινω-
νίας. Προσπαθῶ, ὅσο γίνεται, νά μεταφέρω τόν
ἐαυτό μου στή δική τους τή θέσι, γιά νά δῶ ἢ νά
δοκιμάσω ἔστω ἐξωτερικά τά διαδραματιζόμενα.
Ἴσως κι ἐγώ μπορέσω νά ἀντιληφθῶ καλύτερα.

Κάποτε, χωρίς νά τό θέλω, ἀπό εὐαισθησία, ρώ-
τησα ἕναν ἀπό τούς νέους πού ἦταν μαζί μου: «Ἀπό
τόν καιρό πού σέ γνώρισα, μιλάς πάντα γιά τή μητέ-
ρα σου. Δέν μοῦ ἀνέφερες ποτέ κάτι γιά τόν πατέρα
σου». Τί ἤθελα νά κάνω τέτοια ἐρώτησι! Μοῦ ἤλθε
κεραυνοβόλος ἀπάντησι: «Μήπως ξέρω ποιός ἦταν
ὁ πατέρας μου;» Μοῦ κόπηκε ἡ ἀναπνοή, δέν ἤξε-

**Σπουδαστές
τῆς Πατριαρ-
χικῆς Σχολῆς
«Ἀρχιεπίσκοπος
Κύπρου
Μακάριος Γ΄»
σὴ Ναϊρόμπι.
Θά εἶναι οἱ
αὐριανοὶ ἱερεῖς
καὶ ἱεραπόστο-
λοι στήν χώρα
τους καί ὄχι
μόνο.**

ρα τί νά ἀπαντήσω. Τοῦ ζήτησα συγγνώμη καί ἀπό τότε μέχρι σήμερα δέν ξανάγινε τέτοια συζήτηση.

Πάντα σημειώνω τίς σκέψεις μου στό ἄψυχο αὐτό χαρτί, ἴσως τό βρίσκω ἀνακουφιστικό καί παρηγόρο, ἀφοῦ ὅλα τά παραδείγματα, οἱ ἱστορίες, οἱ διηγήσεις ἐκπροσωποῦν ὅπωςδῆποτε τόν ἄνθρωπο...

Δοκιμασίες, ἀπογοητεύσεις, στερήσεις, πόνος ψυχικός καί σωματικός, θλίψεις. Κι ὅμως ἰδιαίτερα τά παιδιά καί οἱ νέοι βρίσκουν τόση δύναμη ψυχική καί σωματική, πού μποροῦν καί σηκώνουν ἕνα τέτοιο ἀσήκωτο βάρος καί σταυρό πνιγμένοι κυριολεκτικά μέσα στή δοκιμασία καί τόν πόνο. Εἶναι ὄντως αὐτό τό μαρτύριό τους ἀπερίγραπτο σέ λέξεις, σέ τέτοιο βαθμό πού θά μπορούσαν ἴσως νά ὑποκύψουν, νά συντριβοῦν καί νά ἐξαφανισθοῦν ἀπό προσώπου τῆς γῆς. Ὅμως σφίγγουν τίς καρδιές τους, δέν ἀπελπίζονται, κρατοῦν γερά τό τιμόνι τῆς ζωῆς τους, δέν ἀπογοητεύονται. Ὅσο πιο πολύ ὑποφέρουν, ὅσο πιο δύσκολη εἶναι ἡ πορεία τους καί ἀνηφορικός ὁ δρόμος τους, ἡ ἐλπίδα πού ἔχουν μένει ἀσάλευτη καί σταθερή, γιατί γνωρίζουν ὅτι ἡ πίστι τους στόν Θεό μόνο μπορεῖ νά τούς σώσει. Εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ ἀκαταμάχητος, σκεπαστής καί βοηθός τους, πού στό τέλος τούς ὑποχρεώνει ν' ἀναφωνήσουν μαζί μέ τόν ψαλμωδῶ «**Σύ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καί ὑψῶν τήν κεφαλήν μου**» (Ψαλμός γ΄ 4).

Μία μέρα, παίρνω ἕνα τηλεφώνημα ἀπό κάποιον ἄγνωστό μου ἀπό τήν Τανζανία. Ἀποροῦσα καί

σκεφτόμουν ποιός νά ἦταν αὐτός. Μοῦ τηλεφωνοῦσε καί ἐπέμεινε στήν παράκλησί του. Ἐπιγραμματικά ἤθελε νά ἔλθῃ νά φοιτήσῃ στήν Πατριαρχική Σχολή. Εἶχα μέσα μου μία ἐλπίδα κι ἕνα προφητικό μήνυμα. Ἴσως νά ἦταν ἔτσι τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Κατάλαβα ὅτι αὐτός πού μοῦ τηλεφωνοῦσε ἦταν ἀποφασισμένος γι' αὐτό πού ἀναζητοῦσε. Τοῦ ὑπέδειξα τίς σχετικές διαδικασίες καί σέ λίγες μέρες μέ παίρνει τηλεφώνω καί μοῦ ἀνακοινώνει ὅτι ἔρχεται στήν Πατριαρχική Σχολή.

Πράγματι ἦλθε! Ἀπό τήν πρώτη στιγμή φάνηκε ὅτι ἀγαποῦσε καί πίστεψε βαθιά στό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Τακτικός στίς καθημερινές ἀκολουθίες καί στά μαθήματα, δέν ἔχανε καμμιά εὐκαιρία, στό ἀναλόγιο πάντα, ἀλλά καί στίς ἄλλες δραστηριότητες, μουσική, ἀθλητισμό, θέατρο κ.λ.π...

Αἰσθάνθηκε ἀναπαυμένος στό περιβάλλον τῆς Σχολῆς. Μέ πλησίασε περισσότερο, μέ ἐμπιστεύθηκε καί μοῦ ἄνοιξε τήν καρδιά του μέ πόνο ψυχῆς καί ξεδίπλωσε ἀκριβῶς τί σημαίνει πόνος καί ἀπογοήτευσι, γιά νά λυτρωθῇ, μέσα ἀπό τήν πεποίθησι ὅτι θά ἀγωνιστῇ, γιά νά ὑπερνικήσῃ τίς δυσκολίες καί τούς φραγμούς, γιά νά μπορέσῃ στό τέλος νά φθάσῃ σέ ἕνα καλό ἀποτέλεσμα. Λέει χαρακτηριστικά ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «**Μεγάλη τῆς ἐπί τόν Κύριον ἐλπίδος ἡ δύναμις, φρούριον ἀχείρωτον, τεῖχος ἄμαχον, συμμαχία ἀκαταγώνιστος, λιμὴν εὐδίου, πύργος ἀκαταμάχητος...**» (Ε.Π.Ε. 5, 516).

Ὁ νέος αὐτός μοῦ διηγήθηκε τή δική του ταλαιπω-

ρία μέσα από τό οικογενειακό του δράμα.

Ό πατέρας του ήταν στρατιωτικός και παντρεύτηκε τη μητέρα του με την οποία απέκτησε έπτά παιδιά. Αναπολεί τις στιγμές, στην αρχή συγκινητικές, που τις θεωρεί τις πιο ευτυχισμένες της μετέπειτα ζωής του. Έπειδή ήταν λοιπόν στρατιωτικός, ή τότε κυβέρνησι της χώρας του Τανζανίας τον έστειλε να υπηρετήσει στην Ουγκάντα με άπώτερο σκοπό να ρίξουν την κυβέρνησι του Άμίν, του πολύ γνωστού τότε δικτάτορα. Ό μικρός ένθυμείται έντονα τις σκηνές εκείνες, που όλους τους ανάπηρους που χρησιμοποιούσαν αναπηρικές καρέκλες, τους έσπρωχναν με μίσος και έπεφταν άβοήθητοι μέσα σε ποταμούς και λίμνες και τελικά τους έτρωγαν τά ψάρια. Υπήρχε έντασι σοβαρή εκείνο τόν καιρό, άφου ή Ουγκάντα διεκδικούσε μέρος τών έδαφών της Τανζανίας ως δικά της.

Άφου λοιπόν ό πατέρας του, που κατείχε ύψηλή θέσι στον στρατό, κατόρθωσε να ήγηθ ή έκστρατείας αυτής, να ρίξη δηλαδή τόν Άμίν από την έξουσία και να τόν διαδεχθ ή Όμπότε, προσκάλεσε ή γυναίκα και τά παιδιά του να τόν ακολουθήσουν και να ζήσουν όλοι μαζί σαν οικογένεια, ευτυχισμένοι με πλούσιες χαρές και παιδικές αναμνήσεις, έτσι όπως τις θυμάται.

Οι σκηνές όμως δέν ήταν τόσο εύχάριστες. Ένω στην αρχή έτρωγαν πολύ καλά, είχαν όλες τις άνεσεις, πήγαιναν σχολείο, κοιμόντουσαν άνετα, κάποια παρεξήγησι δημιουργήθηκε ανάμεσα στους γονείς του μικρού. Μία μέρα λοιπόν άκουε μαζί με τ' αδελφια του ή γνωστή φωνή της μητέρας του, ή οποία έλεγε: «Δώσε μου τά παιδιά μου, μήν τό κάνεις αυτό σε μένα». Ήταν και ή τελευταία φορά που άκουσε ό ίδιος ή φωνή της μητέρας του και ή τελευταία φορά που τήν είδε.

Άπό ή στιγμή αυτή τά πράγματα αλλάζουν. Ό πατέρας του έφερε μία νέα γυναίκα και έτσι από τώρα αρχίζει ένα μεγάλο μαρτύριο. Η νέα κυρία, έπειδή ό πατέρας του ήταν άπασχολημένος με τά ύψηλά στρατιωτικά του καθήκοντα, τους έδενε τά χέρια και τά πόδια τους, τους κλείδωνε μέσα στην άποθήκη και τους έλευθέρωνε μόνο, όταν ήξερε ότι θα έρχόταν ό πατέρας τους στο σπίτι. Τελείωσαν έτσι όλα. Τό φαγητό, τό σχολείο άποτελούσαν ένα μοιραίο παρελθόν. Μέ άλλα λόγια έγιναν έσωτερικοί σκλάβοι, περνώντας τόν καιρό τους μέσα στα χωράφια, καλλιεργώντας ή γη, πλένοντας τά ρούχα και τών δύο, πουλώντας τά προϊόντα στην αγορά. Ούτε ύπνο είχαν ούτε χαρές. Τελευταίοι πήγαιναν στα κρεβάτια τους και πρώτοι ξυπνούσαν, για να προλάβουν τις δουλειές, που με ύβρεις και έπιτακτικά

τους επέβαλλε ή νέα «μητέρα» τους. Τήν έτρεμαν κυριολεκτικά.

Δέν άντεξαν για πολύ τήν κακομεταχείρισή της. Έτσι καταστρώνουν ένα σχέδιο και δραπέτεύουν, φεύγουν μόνοι τους, χωρίς να ξέρουν που θα καταλήσουν. Πήγανε στο γειτονικό χωριό, όπου κάποιος κύριος δέχθηκε να τους βοηθήσει. Αλλά κι εκεί ό άνθρωπος αυτός τους χρησιμοποίησε σαν δούλους, τους έστειλε στο δάσος να κόβουν δένδρα και να μαζεύουν ξύλα, τά όποια πουλούσε στους ψαράδες για να άποξηραίνουν τά ψάρια. Παρ' όλα όμως αυτά ήταν εύγενικός, είχαν ένα πιάτο φαγητού και γενικά δέν ήταν σκληρός. Περνούσαν κάπως καλύτερα. Η μεγαλύτερη αδελφή του στο μεταξύ από τήν πολλή δουλειά άρρώστησε.

Κάποτε πήραν τήν πληροφορία ότι κάπου εκεί κοντά βρισκόταν ή μητέρα τους. Έμαθαν ότι κατοικούσε σ' ένα από τά διπλανά χωριά. Έτσι είχαν μέσα τους μεγάλη έπιθυμία να συναντήσουν τό πρόσωπο που τους έφερε στον κόσμο. Περπάτησαν από τό πρωι και έφθασαν τό βράδυ. Για πρώτη φορά ό ίδιος έκλεψε χρήματα από κάπου, για να μπορέσει ή άρρωστη αδελφή του να ταξιδέψει με λεωφορείο, άφου δέν μπορούσε να περπατήσει.

Πράγματι ρωτώντας έμαθαν ότι βρισκόταν σε μία άνοικτη αγορά, όπου πουλούσε λαχανικά. Οι σκηνές αυτής της συναντήσεως δέν περιγράφονται. Όμως στο μεταξύ ή μητέρα τους είχε φτιάξει νέα οικογένεια. Παντρεύτηκε κάποιον άλλο ό όποιος φυσικά, δέν τους άποδέχθηκε. Παράλληλα ό βιολογικός τους

Άπονομή πτυχίων στους άποφοίτους από τόν Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο.

**Ὁ Σεβασμιώτατος παρατηρεῖ μέ θαυμασμό
μιά ὀγκώδη ἀποικία τερμιτῶν, ἡ ὁποία εἶναι τό
ἀποτέλεσμα ἐργατικότητας-προνοητικότητας,
ἀλλά καί ἁρμονικῆς συνεργασίας τῶν ἑκατομυρίων
μυρμηγκιῶν τῆς ἀποικίας:**

**«Ἴθι (πήγαινε) πρὸς τὸν μύρμηκα ... ζήλωσον ... τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ ἐκεῖνου
σοφώτερος», (Παροιμῖαι Σολομώντος 6,6)**

πατέρας, ὅταν ἔμαθε ὅτι τὰ παιδιά του βρῆκαν τὴ μάνα τους, ἔφθασε ἐκεῖ γιὰ νὰ τοὺς πείσει νὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Ἀλλὰ ἐκεῖνα ἀρνήθηκαν καὶ ἔφυγε ἄπρακτος. Τότε ἀποφάσισε νὰ μετακομίσει κι αὐτὴ μαζί με τὰ παιδιά τῆς στή Νότια Οὐγκάντα· καί φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς εἶχε κάποιο σχέδιο, γιατί τό σπίτι πού νοίκιασε ἀνῆκε σ' ἕναν ὀρθόδοξο ἱερέα. Παρεμπιπτόντως ἐδῶ θά πρέπει νὰ πῶ ὅτι ὁ ἱερέας αὐτός ἦταν μαθητῆς μου στήν Πατριαρχική Σχολή, ὅταν ἦταν νέος. Τίποτε δέν εἶναι τυχαῖο στή ζωὴ μας. Ἄς εἶναι τό ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένο.

Ὁ ἱερέας καί ἡ πρεσβυτέρα τοὺς δέχθηκαν μέ πολλή χαρά, σάν δικά τους παιδιά. Τοὺς ἀγάπησαν ἀπό τὴν πρώτη στιγμή, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι δέν εἶχαν κάνει δικά τους παιδιά. Μάλιστα, ὅταν ἡ μητέρα τους εἶχε οἰκονομικά προβλήματα, βοηθοῦσαν. Μαζί τους ἔμαθαν ἀρκετά πράγματα, χαριτολογώντας λέει ὅτι ἡ πρεσβυτέρα ἦταν τό πρῶτο πρόσωπο πού τοῦ ἔμαθε νὰ διαβάξῃ τὴν ὥρα! Ἔτσι μαζί τους ἔμεινε τόσο εὐχαριστημένος, πού στό τέλος βαπτίσθηκε στήν Ὀρθόδοξο πίστι.

Ἔνα περιεργό περιστατικό τὸν ἔφερε ξανά πίσω

στήν Τανζανία. Περνοῦσε ἀπό ἕνα πρατήριο βενζίνης, ὅταν εἶδε ἕνα μεγάλο φορτηγό σταθμευμένο ἐκεῖ, μέ τοὺς ἀριθμούς τῆς Τανζανίας. Πλησίασε, μίλησε στόν ὀδηγό καί ἀντάλλαξαν μερικές κουβέντες. Στό τέλος φώναξε καί τὴ μητέρα του καί γνωρίστηκαν. Μίλησαν γιὰ τοὺς τόπους τῆς καταγωγῆς τους καί βρέθηκαν νὰ ἔχουν κοινούς φίλους καί γνωστούς. Αὐτὴ ἡ συνάντησι ἦταν σημαδιακή, γιατί μπόρεσαν ξανά καί συνδέθηκαν μέ συγγενικά τους πρόσωπα, ὕστερα ἀπό ἀπουσία πολλῶν ἐτῶν. Ἔτσι ἐπέστρεψαν στήν Τανζανία. Ὅμως τὰ πράγματα δέν ἦταν τόσο ἀπλά καί εὐκόλα. Σύμφωνα με τὴν κουλτούρα τους ἡ μητέρα καί τὰ παιδιά δέν μπορούσαν νὰ μείνουν στό πατρικό τους σπίτι, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνη ἦταν παντρεμένη δύο φορές. Ἔτσι ξόδεψαν ὅλες τίς οἰκονομίες τους, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ξαναφτιάξουν καί νὰ ἀρχίσουν μία νέα ζωὴ. Φυσικά δέν ἦταν εὐκόλο.

Στό μεταξύ ὁ πατέρας χώρισε μέ τὴ δεύτερη γυναίκα του. Προσπάθησαν τώρα ὅλα τὰ παιδιά νὰ ξανασμίξουν τὴ βιολογική τους μητέρα μέ τὸν πατέρα τους, ἀλλὰ δέν τὰ κατάφεραν. Ὁ πόνος, ἡ πίκρα, ἡ θλίψι, ἡ ἀπόγνωσι σημάδεψαν τὴ ζωὴ τοῦ νέου μας, ὁ ὁποῖος ὅμως βρῆκε μία ἐλπίδα κι ἕνα λαμπρὸ μέλλον στήν Ὀρθοδοξία. Δέν μπορεῖ νὰ ξεχάσει τὸν Οὐγκανδό ὀρθόδοξο ἱερέα, πού τὸν βάφτισε, πού μαζί με τὴν πρεσβυτέρα του στή συνέχεια τὸν δέχθηκαν σάν δικό τους παιδί.

Κάθε βράδυ συνηθίζω στή διάρκεια τοῦ δεῖπνου νὰ μιλῶ στοὺς ἱεροσπουδαστές. Ἔχω καθημερινὰ ἀνθρώπους πού ἔρχονται καί μέ βλέπουν, μοῦ ἀνοίγουν τὴν καρδιά τους καί ζητοῦν τὴ βοήθειά μου πνευματικά. Τό θέμα τῆς ὁμιλίας μου ἐκεῖνο τό βράδυ ἦταν πόσα προβλήματα δημιουργοῦνται, ἂν κανεῖς δέν προσέξῃ νὰ κάνῃ τὴ σωστή ἐπιλογή στό θέμα τῆς μέλλουσας συζύγου του. Ἔφερα μάλιστα μερικά παραδείγματα ἀπό τὴ σύγχρονη πραγματικότητα καί ἐμπειρία μου. Οἱ ἱεροσπουδαστές συνήθως ἔχουν ἐρωτήσεις. Τότε σηκώθηκε ὁ νέος καί μᾶς διηγήθηκε μέ παραστατικότητα, τό προσωπικό του δράμα, τό ὁποῖο ἤδη μοῦ εἶχε ἐκμυστηρευθῆ, ὅπως προανέφερα. Ὅλοι μας συγκλονιστήκαμε καί μᾶς διδάξε πολλά ἡ ἱστορία του, ἔτσι ὅπως τὴν καταγράψαμε μέ πολλές παραλείψεις γιὰ ἔλλειψι χώρου. Ὅμως βγαίνει τό συμπέρασμα ἀπό μόνο του. Δέν χρειάζονται ἐπεξηγήσεις. Τί ἐστίν ἄνθρωπος! Πόσο μπορεῖ κανεῖς νὰ διδαχθῇ καί ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα μυστήριο, μία πραγματικότητα στήν οὐσία καί στήν πράξι, δίνοντας μάχη γιὰ νὰ ἐπιβίωσῃ. Καί ὁ ἱεροσπουδαστής, ἔτσι ὅπως

τόν βλέπω και ζω καθημερινά, έχει αυτή τη δύναμη ύστερα από την τρικυμώδη αυτή ζωή που πέρασε, να βλέπει μακριά και με αισιοδοξία το μέλλον του. Ό,τι είμαι σήμερα, τό όφειλω στην Όρθόδοξη πίστι, όμολογεί.

Λόγια τά όποια μέ προβλημάτισαν και έθεσαν στον έαυτό μου πολλά έρωτήματα. Άν έχουμε ήδη διανύσει όλα αυτά τά χρόνια κάτω από δύσκολες και πολλές φορές υπεράνθρωπες προσπάθειες και βλέπουμε τά κτυπητά αυτά παραδείγματα πίστεως και ευσέβειας στους νέους μας, τότε άνετα θά μπορούσαμε να βγάλουμε τά συμπεράσματά μας: ότι όντως αξίζει κανείς να θυσιάση τον έαυτό του για τους ανθρώπους αυτούς κάτω από όποιεσδήποτε συνθήκες. Όσο κι αν έρχονται στιγμές που ό διάβολος έπεμβαίνει για να συντρίψη ό,τι έμεις κτίζουμε για τή σωτηρία των ψυχών, έστω και για μία άσήμαντη ψυχή, στό τέλος αυτό θά είναι τό μεγάλο μας έπαθλο, εκεί πάνω που βασιλεύει, ζεί και κυβερνά όλο τον κόσμο ό Κύριός μας και Θεός μās. Πόση έσωτερική χαρά δημιουργείται, όταν τελικά όδηγηθεί στον δρόμο του Θεού, έστω και μία ψυχή που λαχταρά να γνωρίση τά λαμπροφάρα μηνύματα.

† Ό Ναϊρόμπι Μακάριος

Ή Έκκλησία στρέφει τό ενδιαφέρον της ιδιαίτερα στα παιδιά και τους νέους. Ή έκπαίδευση τους σύμφωνα με τά ευαγγελικά παραγγέλματα προεξοφλεί όχι μόνο τήν προσωπική τους μόρφωση και πρόοδο, αλλά και τής κοινωνίας τους και τής χώρας τους εύρύτερα.

“Ηθελε νά φύγη έτοιμος.

Ήταν Κυριακή τῆς Σαμαρείτιδος. Ήρθε ἡ σκέψις καί ἡ ἐπιθυμία στόν π. Χ., σεμνό καί θεοφοβούμενο κληρικό, νά πάη στό κοιμητήριο, στόν τάφο τῆς μητέρας του, καί νά τῆς διαβάση ἕνα «τρισάγιο». Ήταν εὐσεβής, πολύτεκνη ἡ μητέρα του, ἡ κυρά Βερονίκη, «αἰωνία τῆς ἡ μνήμη».

Κατεβαίνοντας ὁ κληρικός στό κοιμητήριο, εἶδε ἀπό μακριά ἕνα ἄνδρα, περασμένης ἡλικίας, λίγο γερμένο, ἄρρωστιάρης τοῦ φάνηκε, μέ ἀδύναμα χέρια σηκωμένα καί τά κουνούσε σέ χαιρετισμό. Χωρίς φωνή. Δέν τό μποροῦσε. Ἀνταπέδωσε ὁ ἱερέας τόν χαιρετισμό στόν «ἄγνωστο» ἀποκαμωμένο.

Ἐγινε ἡ προσευχή μνήμης καί εὐγνωμοσύνης τοῦ καλοῦ κληρικοῦ πρός τήν ἀείμνηστη μητέρα του. Σκούπισε τά δύο του μάτια ἀπό τά δάκρυα καί πῆρε τήν ἀνεβασιά τῆς ἐπιστροφῆς. Πέρασε καί ἀπό τό σπίτι, ἀπ’ ὅπου τόν εἶχε χαιρετήσει ὁ γέρο- ἄρρωστιάρης. Ἔτσι, γιά παρηγοριά.

Πλησιάζοντάς τον, τόν θυμήθηκε· ἦταν ὁ γέρος Παῦλος. Τόν ἀναγνώρισε, τόν ἤξερε, τόν εἶχε ἔξομολογήσει πολλές φορές, ἀλλά εἶχε καιρό νά τόν δῆ. Ὁ κληρικός σπουδαζε τήν θεολογία στήν Ἑλλάδα, στήν Ἀθήνα. Χάθηκαν γιά καιρό! Χάρη-

καν καί οἱ δύο τους πού ξαναειδωδήκανε.

Χωρίς φωνή, μέ χειρονομίες ὁ γέρο-Παῦλος. Τοῦ ἔδειξε νά καθίση.

Μέ φωνή πού ἔβγαине ἀπό τό τρεμάμενο στόμα του καί μέ δυσκολία, γιά νά ἀκούγεται, ἄρχισε νά μιλάη στόν σεβαστό καί παλαιό ἐξομολόγο του ὁ παππούς, σέ χαριτωμένη λαϊκή τσιλοῦμπα:

-Πάτερ, δοξάζω τόν Πανάγαθο Θεό, πού σᾶς ἔστειλε σήμερα μπροστά μου αὐτή τήν ὥρα. Πέντε μῆνες ἔχουν περάσει, πού τόν παρακαλῶ νά μοῦ στείλῃ ἕναν ἱερέα, νά μοῦ χαρίση τό Ἅγιο Εὐχέλαιο. Δέν ἔχω ἀνάγκη ἀπό γιατρό, οὔτε ἀπό λεφτά. Θέλω νά φύγω ἀπ’ αὐτή τή ζωή· νά πάω στόν Πατέρα μου, ἀλλά νιώθω μεγάλη ἀνάγκη ἀπό Εὐχέλαιο, πρὶν φύγω.

Ὁ κληρικός τόν ἄκουσε σιωπηλά καί μέ συγκίνηση καί τοῦ εἶπε: «Θά ἔλθω πρῶτα ὁ Θεός σύντομα» καί ἔφυγε.

Τήν ἐπόμενη μέρα δέν πρόλαβε νά πάη.

Ἀλλά τήν πιό ἄλλη μέρα (ἦταν Τρίτη) τό ἀπόγευμα πραγματοποίησε τήν ὑπόσχεσί του. Τόν ὑποδέχθηκε ἡ κόρη του καί τόν ἐνημέρωσε: «Ὁ πατέρας μου, ἀπό τήν Κυριακή, μετά τήν συνάντησι μαζί σας, δέν ξαναμίλησε· οὔτε τρώει, οὔτε

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος ἀκούραστος παρά τὸ βάρος τῶν χρόνων του, συνεχίζει νά περιοδεύει στή περιοχή τοῦ Κασαΐ καί νά στηρίξη τοὺς Ὀρθοδόξους πιστοὺς.

Παντοῦ γίνεται δεκτός μέ χαρά καί ἐνθουσιασμό, γιατί οἱ ἰθαγενεῖς ἀναγνωρίζουν τοὺς μόχθους πού καταβάλλει πρὸς χάριν τοὺς καί εἶναι εὐγνώμονες.

πίνει, βέβαια, οὔτε μιλάει. Σήμερα ὁμως τὸ πρωτὶ φώναξε δυνατά:

-Ποῦ εἶναι ὁ πάτερ;

Φοβηθήκαμε πολύ. Μετά, δέν εἶπε τίποτε ἄλλο.

Μπήκε μέ σεβασμὸ στό σπίτι ὁ κληρικός καί τοῦ φώναξε γιά νά ἀκούσῃ:

-Κύριε Παῦλε ἦρθα !!!

Ἦ μόνη λέξι-ἀπάντησί του ἦταν:

-Κάθισε.

Ὁ ἴδιος ἔμεινε ἀκίνητος, ξαπλωμένος σέ μία ξύλινη σέζ-λόγκ, ντόπιας κατασκευῆς.

Ἦσυχία. Ὁ κληρικός σιωπηλὸς ἱερούργησε.

Ἦβαλε «εὐλογητός», τὸν ἔχρισε μέ τὸ Ἅγιο ἼΕλαιο καί μέ ἀγιασμένο λάδι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου

Πενταπόλεως, φερμένο ἀπὸ τὸ προσκύνημά του. Διάβασε τὴν συγχωρητικὴ εὐχή. Καί τοῦ φώναξε νά τ' ἀκούσῃ:

-Κύριε Παῦλε, τελείωσα, ὁ Θεὸς νᾶναι μαζί σου! Καί ἔφυγε.

Μία ὥρα μετά, κάποιος ἦρθε στό Κέντρο τῆς ἱεραποστολῆς νά ἀναγγεῖλῃ ὅτι ὁ Θεὸς πῆρε τὴν ψυχὴ τοῦ γέρο Παύλου στόν οὐρανό!

Τὸ τέλος τοῦ εὐσεβοῦς Κονγκολέζου ἄφησε «μετάμελον» (ἐνθύμισι) οἰκοδομητικὸ στοὺς ἐπιζῶντες ὀρθοδόξους χριστιανούς (καί ὄχι μόνο!)

† ὁ Πενταπόλεως Ἰγνάτιος

Άπό τήν πλάνη στήν Άλήθεια.

**Ο κύριος ANACLET καί ἡ κυρία MIREILLE.
BRANHAMISTES.**

Ἦταν Κυριακή τῆς Σαμαρείδος. 29.5.2016. Εἶδα μπροστά μου ἕνα ζευγάρι. Τόν κύριο Anaclet μέ τήν γυναῖκα του τήν κυρία Mireille καί μοῦ εἶπαν:

-Πάτερ, θέλουμε νά σᾶς μιλήσουμε. Ἄν μπορεῖτε νά κλείσουμε ἕνα ραντεβουῦ μαζί σας.

Τούς εἶπα:

-Ἄν θέλετε, ἐλάτε αὔριο Δευτέρα νά τά ποῦμε.

Δέν τούς ἤξερα. Πρώτη φορά τούς ἔβλεπα.

Τήν Δευτέρα ἦρθαν στήν ὥρα τους. Ἦταν συνεπείς. Ὁ ἄνδρας πῆρε τόν λόγο καί μοῦ εἶπε:

-Πάτερ, δέν μᾶς γνωρίζετε. Πρώτη φορά ἦρθαμε ἐδῶ. Εἶμαι πάστορας σέ μία πολύ δυναμική σέκτα ἐδῶ στήν Kananga, ὀπαδός τοῦ WILLIAM MARRION BRANHAM. Εἶμαστε Branhamistes.

Ποτέ δέν ἄκουγα τό ραδιόφωνό σας καί ἀπαγόρευα καί στήν γυναῖκα μου καί σ' ὅλη τήν οἰκογένειά μου νά τό ἀκούση.

Μία μέρα εἶπα μέσα μου, ν' ἀκούσω μιά φορά, νά δω τί λείει γιά νά βρῶ κάποια στοιχεῖα καί νά μπορῶ νά σᾶς κατηγορῶ.

Καί τί ἔπαθα;

Ἦκουσα ἕνα κήρυγμα. Γιά πρώτη φορά στήν ζωῆ μου. Κάλεσα τήν γυναῖκα μου ν' ἀκούση κι αὐτή· καί θαύμασε!

Κλείσαμε ἕνα πρόγραμμα μαζί· ν' ἀκοῦμε κάθε βράδυ τό ραδιόφωνό σας χωρίς νά τό ξέρουν ἄλλοι.

Μᾶς ἄλλαξε τήν ζωῆ μας. Γι' αὐτό εἶπαμε νά ἔρθουμε στήν ἐκκλησία σας νά δοῦμε πῶς κάνετε τήν λειτουργία σας καί νά σᾶς ρωτήσουμε τί εἶναι Ὁρθοδοξία.

Τούς εἶπα ὅ,τι μέ φώτισε ὁ Θεός γιά τήν πίστι μας, τίς διαφορές μας μέ τίς ἑτεροδοξες χριστιανικές ὁμολογίες καί ἄλλα καί θαύμαζαν μέχρι, πού ὁ ἄνδρας ἔβγαλε δάκρυα στά μάτια του καί μοῦ εἶπε στό τέλος:

-Πάτερ, παρακάλεσα τήν γυναῖκα μου νά ἔρθη μαζί μου, καί μαζί ν' ἀκούσουμε, καί μαζί νά μᾶς φωτίζη ὁ Θεός. Τήν εὐχαριστῶ πολύ μπροστά σας, γιατί μ' ἄκουγε καί δέχθηκε νά ἔρθη κοντά μου.

Πιστεύω δέν διαλέξαμε λάθος δρόμο. Ἐδῶ εἶναι ἡ ἀλήθεια, πού ἔψαχνα γιά τόσα χρόνια. Ἀλλά νά μᾶς ἐπιτρέψετε μία ἄλλη συνάντησι νά σᾶς ρωτήσουμε μερικά πράγματα.

Οι ιερείς της Κανάνγκα έπισκέπτονται συχνά τής γύρω πόλεις και κωμοπόλεις του Δυτικού Κασάϊ και ένισχύουν τούς όρθοδόξους πιστους, πού αύξάνονται συνεχώς.

Οι άνάγκες πολλές, τά αίτήματα άτελείωτα! Γίνεται ό,τι δυνατόν, άφού ή οικονομική συγκυρία δυσκολεύει συνεχώς τήν κατάστασι.

Ο π. Χαρίτων μέ στελέχη τής Ίεραποστολής σέ περιοδεία στήν ύπαιθρο.

Κλείσαμε ραντεβού για τήν Τετάρτη 1 Ίουνίου στήν ίδια ώρα.

Μιλήσαμε αρκετές ώρες. Μέ ρωτούσε ιδιαίτερως για:

- Τήν Παναγία,
- Τίς εικόνες,
- Τούς Άγίους,
- Τά Άγια λείψανα,
- Τήν λατρεία μας,
- Τά τρία πρόσωπα τής Άγίας Τριάδος,
- Τό «δόγμα»,
- Γιά τό πρόσωπο του Ίησού Χριστού,
- Γιά τό «σχίσμα των Έκκλησιών»...

Άλλά πολύ έπέμενε στό πρόσωπο τής Παναγίας.

Γ' αυτό τόν ρώτησα:

-Γιατί έπιμένετε πολύ για τήν Παναγία;

Άπάντησε:

-Γιατί τήν προσέβαλα, τήν έβριζα κάθε μέρα στά κηρύγματά μου, και τώρα καταλαβαίνω, ότι έβριζα τήν μητέρα του Θεού, γι' αυτό δέν ξέρω αν θά μάς έλεήσει!

Άλλά, πάτερ, αν έχετε μία μεγάλη εικόνα τής Παναγίας, σας παρακαλώ να μάς δώσετε, να τήν βάλουμε στό σπίτι μας, στήν είσοδο, για να μιλά ή ίδια σε όποιον θά μπή μέσα, αντί να εξηγούμε έμεις τά

λάθη πού κάναμε. Να μιλήση μόνη ή εικόνα για μάς και να μάς έλεήσει ή Παναγία.

Πάτερ, έγω ήμουν διάκονος στήν ρωμαιοκαθολική έκκλησία και ό αδελφός μου είναι ό τωρινός έπίσκοπος τής Luiza. Μία μέρα κατάλαβα ότι είμαι στήν πλανημένη «έκκλησία» μέ ό,τι έβλεπα μέ τά μάτια μου.

Άποφάσισα, βγήκα και παντρεύτηκα. Ό αδελφός μου έμεινε. Γ' αυτό του είπα θά κάνω τήν δική μου έκκλησία, για να τούς πολεμήσω.

Πάντα τούς πάω κόντρα και δέν τά πάω καλά μέ τόν αδελφό μου από τότε.

Άλλά σήμερα θά τόν πάρω στό τηλέφωνο και θά του πω ότι βρήκα τήν αλήθεια και τήν ακολουθήσα!

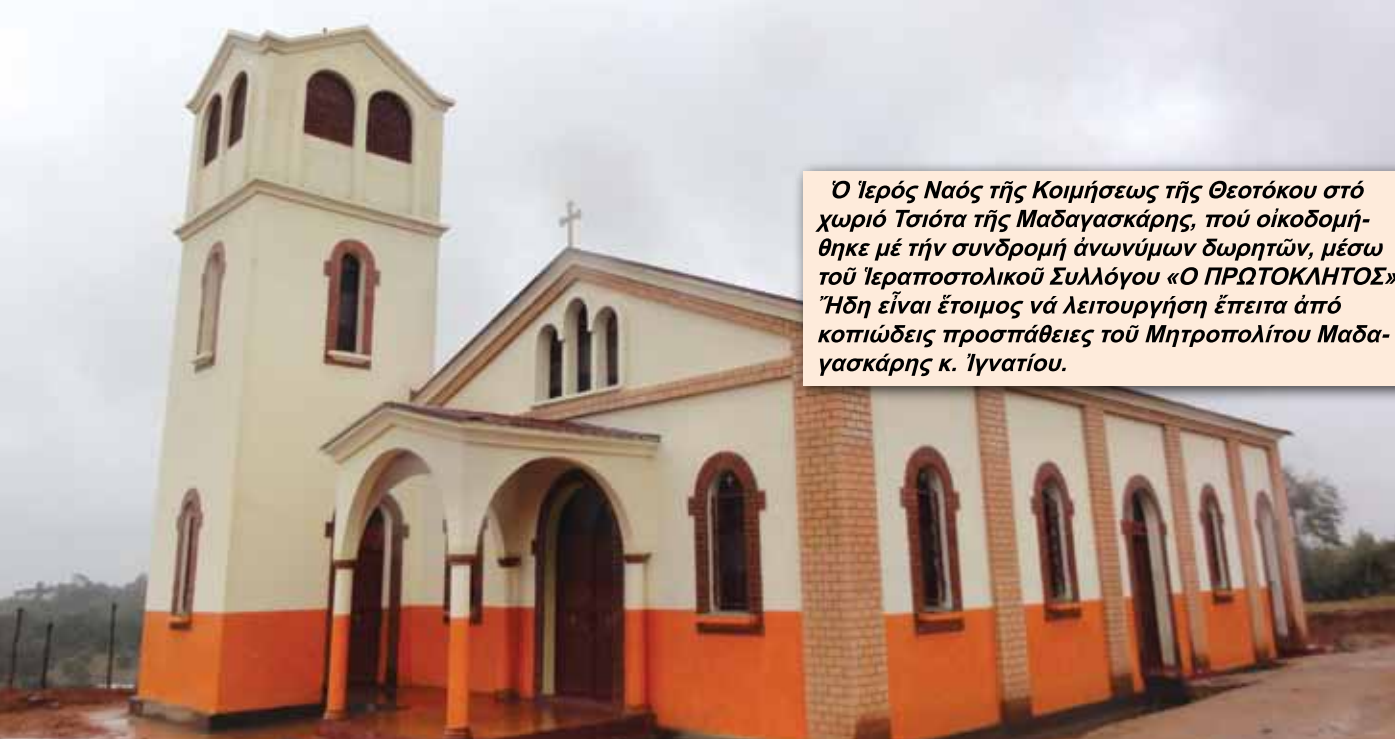
Ή αλήθεια είναι ή Όρθόδοξος Έκκλησία.

Άλλαξε τό λοιπόν ό κύριος Anaclet μέ τήν γυναίκα του· τήν κυρία Mireille!

Τους έδωσα διάφορα βιβλία για τήν πίστι μας, για να τά διαβάζουν, να ξέρουν καλά πριν βαπτισθούν, και μία μεγάλη εικόνα του Χριστού και τής Παναγίας.

Ήφυγαν πολύ εύχαριστημένοι.

Αρχιμ. π.Χαρίτων Μουσουργαί

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στό χωριό Τσιόπα τῆς Μαδαγασκάρης, πού οἰκοδομήθηκε μέ τήν συνδρομή ἀνωνύμων δωρητῶν, μέσω τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ». Ἦδη εἶναι ἔτοιμος νά λειτουργήσῃ ἔπειτα ἀπό κοπιώδεις προσπάθειες τοῦ Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίου.

“Ένας ἀνεκτίμητος θησαυρός.

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής, τὸ Ἱεραποστολικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας ἐδῶ στὴν Μαδαγασκάρη καθημερινῶς προχωρεῖ καὶ ἀναπτύσσεται περισσότερο. Οἱ καιροὶ πού περνοῦμε εἶναι ὄντως δύσκολοι, οἱ συνθήκες ἀντίξοες, οἱ πειρασμοὶ καθημερινοὶ καὶ ποικίλοι καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ προβλήματα καὶ οἱ δυσκολίες πού συναντοῦμε. Ἡ ἀγωνία καὶ ὁ φόβος μαζί με μιὰ ἀνασφάλεια γιὰ τὸ μέλλον εἶναι πλέον ἐμφανεῖς καὶ αἰωροῦνται καὶ στὸ Ἱεραποστολικὸ περιβάλλον. Φῶς μοιάζει νὰ μὴν ὑπάρχη πουθενά. Ὅλα σκοτεινὰ καὶ οἱ πόρτες κλειστές. Ἡ ἐλπίδα σβήνει μέρα με τὴν μέρα. Ἀγωνία, ἀπελπισία, ἀπογοήτευσι.

Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἀκλόνητη καὶ σταθερή, σκορπίζοντας τὴν ἐλπίδα, τὸ θάρ-

ρος, τὴν ἀγάπη. Θὰ ἐνδυναμῶνῃ πάντα τὶς ψυχὲς καὶ θὰ στηρίξῃ τοὺς ἀγωνιζομένους.

Ὁ ἀγώνας λοιπὸν ὄντως συνεχίζεται πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις μετὰ πολλαπλὲς ἐξορμήσεις σὲ ὅλα τὰ Ἱεραποστολικά κέντρα, ἀλλὰ καὶ σὲ νέα ἀγνωστα μέρη, ὅπου τὸ καθήκον μᾶς καλεῖ, γιὰ νὰ ὀδηγήσουμε ψυχὲς στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Κάθε πόλι καὶ χωριὸ εἶναι ἓνα νέο πεδίο δράσεως τοῦ κάθε Ἱεραποστόλου. Καὶ ἡ ἀνάγκη ἐπιτακτική: πρέπει νὰ ἀνακαλύψουμε τὸν «κεκρυμμένο θησαυρὸ» πού εἶναι οἱ ψυχὲς τῶν ἀδελφῶν μας.

Κάποια ἡμέρα ἤμουν στὴν αὐλὴ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ κέντρου μας ἐδῶ στὴν Ἀλασούρα τοῦ Ἀνταναναρίβο, ὅταν εἶδα ξαφνικὰ τέσσερις ἀνθρώπους ἀγνωστούς νὰ κατευθύνωνται πρὸς ἐμένα. Ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν τους φαινόταν ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἦταν ἀπὸ χωριό. Ἀφοῦ συστηθήκαμε, μπήκαμε ἀμέσως στὸ θέμα. Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ εἶχαν ἔλθει ἀπὸ πολὺ μακριά, κατ’ ἀρχὰς μετὰ τὰ πόδια ἕως τὸν κεντρικὸ δρόμο - 4 ὥρες περίπου διαδρομὴ -καὶ μετὰ μετὰ αὐτοκίνητο τῆς γραμμῆς, προπολεμικῆς κατασκευῆς. Ἡ ταλαιπωρία γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς ἕως τὴν πόλι εἶναι μεγάλη. “Ένας καλομαθημένος ἀνθρώπος δύσκολα ἀποφασίζει τέτοια ταξίδια.” Ἡ μᾶλλον καθόλου. Οἱ χωρικοὶ λοιπὸν αὐτοὶ ἄκουσαν γιὰ τὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία καὶ ἀφοῦ συμφώνησαν μεταξύ τους, ἀποφάσισαν νὰ ἀσπασθοῦν τὴν Ὀρθόδοξία. “Έτσι ἐφθασαν ἕως τὸ Ἱεραποστολικὸ κέντρο γιὰ νὰ μᾶς παρακαλέσουν νὰ πᾶμε στὸ χωριό τους γιὰ νὰ τοὺς κατηχήσουμε καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τοὺς βαπτίσουμε καὶ νὰ τοὺς φτιάξουμε Ἐκκλησία.

Στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ὁμάδα πιστῶν δὲν κρύβουν τὴ χαρὰ καὶ ἱκανοποίησί τους πού ἀπέκτησαν τὸν δικό τους Ναό, πρὸς τιμὴν καὶ δόξα τῆς Παναγίας Μητέρας.

Τέτοιες περιπτώσεις έχουμε πάρα πολλές στην Ίεραποστολική μας πορεία. Η παρουσία μας, όπουδήποτε κι αν πάμε, είναι μαρτυρία της Ὁρθοδοξίας και τὸ Ἅγιο Πνεῦμα προπορεύεται, ἀνοίγοντας Ἀυτό πάντα πρῶτο τὴν Θύραν τῆς Πίστεως. Περιπατώντας στὰ στενά δρομάκια τῶν χωριῶν, ἀνάμεσα στὶς λασποκαλύβες, μέσα στὶς λάσπες μὲ τὶς ἀσχημες μυρωδιές και τὰ διάφορα κατοικίδια ζῶα βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ἀπλοὺς μὲ λερωμένα ρούχα, χωρὶς κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἐξωτερική τους ἐμφάνισι, νὰ πηγαίνουν στὶς ἀγροτικές τους ἐργασίες ἔτσι ρακένδυτοι, γιὰ νὰ ἐργασθοῦν ὅλην τὴν ἡμέρα κάτω ἀπὸ τὸν καυτερό ἥλιο μέχρι ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα. Τοὺς βλέπω νὰ σκάβουν τὴν γῆ ἀγκομαχώντας ἢ νὰ ὀργώνουν μὲ τὰ βόδια τὰ χωράφια τους γιὰ νὰ φυτέψουν τὸ ρύζι ποὺ εἶναι καὶ ἡ κύρια τροφή τους. Κι ὅταν τὸ μεσημέρι κάθονται λίγο γιὰ νὰ ξεποστᾶσουν, τότε τρώνε τὸ μεσημεριανό τους φαγητό, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ αὐτὸ τὸ μοναδικὸ πιάτο ρύζι μὲ τὴν λίγη σάλτσα ἀπὸ πατάτες. Τί μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς; Τί σύγκρισι νὰ κάνη μὲ τὰ δικά μας δεδομένα και τὴν δική μας ζωή;

Πίσω ὅμως ἀπὸ αὐτὴν τὴν φτώχεια και τὴν πρωτόγονη ζωὴ κρύβεται ἡ ἀθάνατη ψυχὴ ποὺ ὁ Χριστὸς ἤλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ σώσῃ. Ἐνας θησαυρὸς ἀφάνταστα πολυτίμος, ὅπως και θαυμαστὸς και ἀνεξιχνίαστος. Ἐνας πλοῦτος μοναδικὸς κάθε φορά και ἀσύγκριτος.

Ἡ εὐθύνη μας εἶναι μεγάλη, γι' αὐτὸ και ἀψηφοῦμε τὰ πάντα γιὰ νὰ φθάσουμε ἕως τὶς πιὸ ἀπόμακρες περιοχές και νὰ βροῦμε τοὺς ἀδελφούς μας, γιὰ νὰ τοὺς γνωρίσουμε τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Διψοῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ μάθουν τὴν ἀλήθεια, γι' αὐτὸ και οἱ ἐρωτήσεις τους εἶναι δικαιολογημένα ἀπλές και αὐθόρμητες. Ἐνας κόσμος ὀλόκληρος κρύβεται πίσω ἀπὸ κάθε ψυχὴ. Τὰ θαύματα μικρὰ ἢ μεγάλα συνοδεύουν τὴν φτωχικὴ μας προσπάθεια, γιὰ νὰ στερεώσουν τὴν πίστι τῶν νεοφωτίστων και νὰ ἀποδείξουν στοὺς ἄλλους ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς και ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος βρίσκεται και διαχέεται πλουσίως, ὅπουδήποτε ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ τὴν διψᾷ και τὴν ἀναζητεῖ. Ἐτσι ἀκοῦμε πολὺ συχνά τοὺς νεοφωτίστους μας νὰ ὁμολογοῦν ὅτι πρὶν τὸ βάπτισμα ἦταν ἄρρωστοι και μετὰ αἰσθάνονται ὑγιεῖς.

**Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος περι-
οδεύει κάθε σπιθαμὴ τῆς ἐπαρχίας
του και μὲ ἱερό ζῆλο μεταλαμπαδεύει
στοὺς ἰθαγενεῖς τὴν Θεία διδασκαλία
καὶ ρήματα ζωῆς αἰώνιου.**

Ὅταν φθάνη μάλιστα ὁ καιρὸς νὰ ἀνεγερθῇ και ὁ ἱερὸς Ναός, τότε γίνεται σωστὸ πανηγύρι. Μὲ ἑορταστικὴ πανδαισία συνοδεύει κλῆρος και λαὸς τὰ Θυρανοῖξια ἐνὸς Ναοῦ μαζί μὲ τὴν εὐχὴ πάντα τοῦ Ἀρχιερέως, ἀλλὰ και τοῦ λαοῦ: **«στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην εἰς αἰῶνας αἰῶνων».**

Ἐτσι και τώρα, εἴμαστε στὴν εὐχάριστη πλέον θέσι νὰ σᾶς ἀνακοινώσουμε μὲ συγκίνησι, ἀγαπητοί μας φίλοι τοῦ ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», ὅτι αἰσίως και μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ και τὴν συνδρομὴ σας και τὴν χρηματοδότησι ἀνωνύμων μέσω τοῦ Συλλόγου σας τελείωσε ὁ ἱ. Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ χωριὸ ΤΣΙΟΤΑ. Ὅλοι οἱ πιστοὶ τοῦ χωριοῦ εἶναι εὐτυχισμένοι και συγκινημένοι, γιατί ἐπιτέλους ἐκπληρώθηκε ἡ ἐπιθυμία τους και ἀπέκτησαν ἱ. Ναό.

Ἐμεῖς τώρα ποὺ βλέπουμε τὸ ὄνειρο τῶν ἀνθρώπων μας τελειωμένο μὲ τὴν Χάρι και Δύναμι τοῦ Παναγίου Θεοῦ, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ἀποτεινουμε τὶς θερμὲς εὐχαριστίες μας πρὸς τοὺς δωρητές, ἀλλὰ και τὸν Σύλλογόν σας ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκε τὴν ἀνεγερσι αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἔργου.

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ ὅλους μας.

† Ὁ Μαδαγασκάρης Ἰγνάτιος

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνάτιος μὲ ἔκδηλη χαρὰ κρατεῖ στὴν ἀγκαλιά του, τὸν μόλις ἀναγεννηθέντα διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος νεοφώτιστο.

Στο Βαπτιστήριο του Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ, βαπτίσθηκαν τό Πάσχα 33 νέα μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κορέας π. Ἀμβρόσιο. Ἡ ἀγαλλίασις στά πρόσωπα ὄλων ἦταν ἐκδηλη. Ἔζησαν μοναδικές στιγμές, στό ξεκίνημα τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς τους.

Πρόσφατα γεγονότα στήν Ἐκκλησία τῆς Κορέας.

Γιά τήν ἐνημέρωσι τῶν ἀγαπητῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ νά ἀναφέρουμε τέσσερα τελευταῖα γεγονότα ἀπό τήν ζωὴ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κορέας, μέ τήν θερμὴ παράκλησι νά προσεύχωνται γιὰ τήν κατὰ Θεὸν πρόοδο τοῦ ἔργου τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀδελφῶν μας Κορεατῶν:

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Με μεγάλη συγκίνησι καὶ πνευματικὴ χαρὰ ὑποδεχθήκαμε τὸ Πάσχα στοὺς κόλπους τῆς ἐν Κορέᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας τριάντα τρία νέα μέλη, ποὺ μετὰ ἀπὸ μακρόχρονη κατήχησι διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος προσετέθησαν «τῇ Ἐκκλησίᾳ». Οἱ Νεοφώτιστοι προέρχονται ἀπὸ τὶς ἐνορίες μας τῆς Σεούλ, τοῦ Πουσάν, τοῦ Ἰντζόν καὶ τοῦ Τζοντοῦ. Ἐξ αὐτῶν εἴκοσι τρεῖς ἦσαν ἄθρησκοι, ἓνας πρῶην βουδιστῆς, ἑπτὰ χριστιανοὶ ἄλλων ὁμολογιῶν καὶ δύο παιδιὰ ὀρθοδόξων οἰκογενειῶν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τὴν Κυριακὴ 5 Ἰουνίου τελέστηκε ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ καθηγητῆ Πανεπιστημίου Perry Hamalis στὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στήν Σεούλ.

Ὁ νέος Διάκονος εἶναι ἑλληνοαμερικανὸς καὶ

καθηγητῆς θεολογικῆς, πολιτικῆς καὶ φιλοσοφικῆς Ἠθικῆς στὸ Σικάγο.

Ἦρθε στήν Κορέα με ἐπιστημονικὴ ἄδεια πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο με τὴν σύζυγό του καὶ τὰ δύο παιδιά τους ὡς ὑπότροφος τοῦ γνωστοῦ ὀργανισμοῦ Fulbright Scholarship, γιὰ ἔρευνα καὶ διδασκαλία στὸ Yonsei University, στὸ ὁποῖο γιὰ πρώτη φορὰ δίδαξε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ μάθημα ὀρθοδόξου θεολογίας.

Ἡ ἀπόφασί του νά ἐνταχθῆ στὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ νά ἐργασθῆ στήν Ἱερά Μητρόπολι Κορέας εἶναι μεγάλη εὐλογία.

Θερμὴ εὐχὴ καὶ προσευχὴ μας εἶναι νά τὸν ἀξιώσῃ ὁ Θεὸς νά διακονήσῃ ἐπὶ ἔτη πολλὰ στὸν ἐν Κορέᾳ Ἀμπελώνα Του, γιὰ τὴν περαιτέρω διάδοσι τῆς ὀρθοδόξου μαρτυρίας στήν κορεατικὴ κοινωνία.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στὴν Ἱερά Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Καπιόνγκ λειτούργησε Σεμινάριο Ἀγιογραφίας ἀπὸ 16 Μαΐου ἕως 10 Ἰουνίου ἐ.ἔ.

Τὰ μαθήματα Ἀγιογραφίας παρακολούθησαν εἴκοσι σπουδαστές καὶ σπουδάστριες, μέλη τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κορέας, ἀλλὰ καὶ ἑτερόδοξοι, ποὺ ἐνδιαφέρονται πολὺ γιὰ τὴν τέχνη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἔχουν κάνει ἀνώτερες

σπουδές στην ζωγραφική και στην εικονογραφία.

Ό επί πολλά έτη Είδικός Έπιστήμων τής Σχολής Καλών Τεχνών κ. Σώζος Γιαννούδης ήρθε στην Κορέα άποκλειστικά γι' αυτό τόν σκοπό.

Ό ίδιος με συνεργάτες του έχει άγιογραφίσει έθελοντικά όλους τούς ναούς μας στην Κορέα κατά τά έτη 1994-2007. Είς άναγνώρισι τής σημαντικής προσφοράς του ό Παναγιώτατος Οίκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος του άπένειμε τó Όφφίκιο του Μαΐστορος του Οίκουμενικοϋ Θρόνου.

Ό κ. Γιαννούδης λόγω τής μεγάλης έμπειρίας του, τής μεθοδικότητάς του και του εύγενοϋς χαρακτήρος του άφησε τīs καλύτερες έντυπώσεις στους μαθητές του, αλλά και οί Κορεάτες μαθητευόμενοι προκάλεσαν τήν συγκίνησι του καθηγητή τους λόγω του ζήλου και τής έπιμέλειάς τους.

Εϋχαριστούμε θερμότατα τόν κ. Γιαννούδη γιά τήν νέα του έπίσκεψι στην Κορέα, αλλά ιδιαίτέρως γιά τήν πολύτιμη άνιδιοτελή προσφορά του. Εϋχόμαστε νά του δίνη ό Κύριος υγεία και μακροήμερυσι, ώστε νά ξαναέρθη στην Κορέα και νά συνεχίση τά μαθήματα άγιογραφίας.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Με τήν βοήθεια του Θεοϋ και πιστών άπό τήν Έλλάδα και τήν Άμερική μεταφράστηκαν και έκδόθηκαν άπό τόν έκδοτικό οίκο τής Ίερās Μητροπόλεως Κορέας πέντε νέα βιβλία:

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΑΤΗΧΗΣΗ του Σεβ. Μητροπολίτου Πισιδίας π. Σωτηρίου, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟ τής Έλληνικής Βιβλικής Έταιρείας, ΟΙ ΓΚΟΥΡΟΥ, Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ του κ. Άθανασίου Ραγκοβαλή, ΑΠΟ ΤΗΝ 25 ΩΡΑ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΩΡΑ του Virgil Gheorghiu και Ο ΙΗΣΟΥΣ του Lev Gillet.

Υπό έκδοσι είναι τά βιβλία: ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Άλβανίας κ. Άνασταίου, Η ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ (ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ) του καθηγητου Στυλιανου Παπαδοπουλου και ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ. ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ του Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας π. Άμβροσιου.

Άθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου

Χειροτονία σέ διάκονο του καθηγητου του Πανεπιστημιου Perry Hamalis. Ό Σεβασμιωτατος π. Άμβρόσιος με τή Χάρι του Θεοϋ έλκύει στην ιερωσύνη άνθρώπους που ή πνευματική τους ύποδομή προοιωνίζει άκόμη μεγαλύτερη άνάπτυξι τής ιεραποστολικής δράσεως.

Ό νέος διάκονος, ή διακόνισσα και κορεάτισσες ντυμένες με τīs παραδοσιακές φορεσιές τους.

Στό εργαστήριο όπου παραδίδονται μαθήματα Βυζαντινής Άγιογραφίας. Οί Κορεάτες επιδεικνύουν ιδιαίτερο ένδιαφέρον γιά τήν τέχνη που έκφράζει με τήν άρμόζουσα πνευματικότητα τīs άγιες μορφές που άποτυπώνει.

Kananga, Μάϊος 2016

Από την Kananga:
meci! meci!
(merci = ευχαριστώ!)

Δυό χέρια άπλωμένα!
Δυό χέρια λιπόσαρκα άπλωμένα!

Έννωϊ εκείνα τά χέρια, πού ίσως δέν τά βλέπετε, γιατί εϊναι πολύ μακριά, στην καρδιά τής Αφρικής. Έκείνα τά χέρια πού τά μουσκεύουν οϊ καταγιίδες, γιατί ό άνεμος σήκωσε τήν καλαμείνα στέγη και ή βροχή πλημμύρισε το σπιτάκι τους, πού τά τσουρουφλίζει ό αφρικάνικος ήλιος, γιατί δέ φτάνει τό ρούχο νά τά καλύψη, πού τά τσιμπούν τά κουνούπια και τούς μεταδίδουν τήν μαλάρια (έλονοσία) και τά κάνουν νά πέφτουν άδύναμα.

Έκείνα τά χέρια, πού γέμισαν πληγές από τήν άβιταμίνωσι, γιατί δέν τρέφονται, πού δέν μποροϋν νά σηκώσουν τή λεκάνη μέ τό νερό νά τή βάλουν στό κεφάλι, γιά νά τή μεταφέρουν από τή μακρινή πηγή στό σπιτάκι (;) τους γιά τίς ανάγκες τής οϊκογένειας.

Τά βλέπω κάθε μέρα στην Kananga όπου μ'

άξιώνει ό Θεός νά τά διακονώ. Φθάνουν στην Ίεραποστολή και ύψώνονται σέ δέσηι τήν ώρα τής προσευχής και τής Λατρείας, αυτά τά χέρια τά άδύνατα, τά μουσκεμένα, τά πονεμένα, τά άρρωστα και προσπαθοϋν νά σχίσουν τόν ουρανó: «*Κύριε, εισάκουσον τής προσευχής μου...*»

Έδω εϊναι πού ταιριάζει άπόλυτα τό: «δώσε ένα χέρι βοήθειας». Τό χέρι τοϋ αδελφοϋ, πού τό κατευθύνει μιá καρδιά γεμάτη αγάπη, πού ξέρει ν' ανακουφίζει τόν πόνο, νά στηρίξει, ν' άγγίξει μέ τέτοια διάθεσι πού νά επιθυμή νά πάρη από τό χέρι τοϋ αδελφοϋ τή συμφορά και νά προσφέρη αγάπη. Έτσι θά συναντηθοϋν τά χέρια μπροστά στά μοναδικά εκείνα Χέρια πού μένουν μόνιμα άνοιχτά στό Σταυρό γεμάτα αγάπη.

Νά σάς πω και τό άλλο: Αύτά τά χεράκια τ' άπλωμένα ξέρουν νά εύγνωμονοϋν. Ένας λόγος παραπάνω πού αξίζουν τή βοήθεια όλων. Τό είδα μέ τά μάτια μου:

Η φτωχή, άνήμπορη μαννούλα κινδύνευε νά πεθάνη, μόλις έφερε στόν κόσμο τό παιδάκι

Ο Σεβασμιώτατος Πενταπόλεως ανάμεσα σέ άποφοίτους τοϋ Λυκείου «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» Τώρα εϊναι έτοιμοι γιά νέα άνοιγματα και έπιτυχίες.

Στήν Αφρική δέν έμποδίζεται ή χριστοκεντρική μόρφωσις. Έχει γίνει κοινή συνείδησις ότι ό Χριστός έξευγενίζει τόν άνθρωπο και οϊ κοινωνίες προάγονται κατά πάντα μέ τήν επικράτησι τοϋ Εύαγγελίου.

της. Συναγερμός στήν Ίεραποστολή. Συναγερμός προσευχής, αλλά και συναγερμός συμπαραστάσεως' φάρμακα, τρόφιμα, ένδιαφέρον γιά τήν ψυχή και τό σῶμα.

Ὁ Θεός ἔκανε τό θαῦμα Του!

Ὁ πατέρας τοῦ βρέφους μέ δάκρυα εὐγνωμονεῖ.

Τό ἀγγελοῦδι μεγαλώνει καί εἶναι χαριτωμένο!... Ἀρχίζει νά λήη τά πρῶτα λογάκια. Ἡ μαννούλα τό καθοδηγεῖ: Νά λές εὐχαριστῶ στίς ἀδελφές. Ὅταν μεγαλώσης θά σοῦ ἐξηγήσω. Καί ὁ μικρούλης συνοδεύει τήν εὐγνωμοσύνη τῆς μητέρας του ψελλίζοντας: *meci! meci!* (γαλλικά *merci* = εὐχαριστῶ)

Αὐτό ἤθελα νά μεταφέρω σέ σᾶς τά ἀφανῆ εὐλογημένα χέρια, πού σκύβω καί τά φιλῶ! Αὐτά τά χέρια τοῦ ἐλέους, τῶν ὁποίων οἱ πράξεις ἀγάπης καταγράφονται στόν οὐρανό. «*Αἱ προσευχαί σου καί αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ*» (Πράξ. ι´ 4)

meci! meci! merci! = εὐχαριστῶ!

Lumière d. N.

Ἐνα ποτήρι γάλα καί βιταμινοῦχα μπισκότα προσφέρεται στά πτωχά παιδιὰ τῶν σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» πού γιά τά περισσότερα ἀπ' αὐτά εἶναι καί ἡ μοναδική τροφή τῆς ἡμέρας.

Ἐνα ἀπό τά πολλά περιστατικά πού ἀντιμετωπίζουν καθημερινά οἱ ἀφιερωμένες ἀδελφές νοσοκόμες στήν Κανάνγκα καί θεραπεύουν μέ τά μέσα (φάρμακα καί ἰατρικά ἐργαλεῖα) πού ἡ ἀγάπη τῶν φίλων τῆς Ίεραποστολῆς προσφέρει.

Ἑορταστική ἐκδήλωση στήν μεγάλη αἴθουσα τελετῶν, τήν ἡμέρα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, πού εἶναι προστάτες τῆς παιδείας.

Μητέρες μέ τά ἄρρωστα παιδιὰ τους περιμένουν ἔξω ἀπό τό ἰατρεῖο τῆς Ίεραποστολῆς νά ἐξετασθοῦν, νά πάρουν τά ἀπαραίτητα φάρμακα καί, ἂν χρειάζεται, σέ δύσκολες περιπτώσεις νά σταλοῦν στό Νοσοκομεῖο.

Τό θαυμάσιο κτηριακό συγκρότημα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Κινσάσα, ἔργο πού ἐπιτέλεσε μέ πολλούς ἀγώνες ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος (πρώην Κεντρώας Ἀφρικῆς) συνεπικουρούμενος τεχνικά ἀπό τόν Αρχιμ. π. Θεολόγο.

Σήμερα τό βαρύ φορτίο γιά τή συνέχισι τῆς λειτουργίας καί συντηρήσεώς του ἔχει ἀναλάβει ὁ Μητροπολίτης Κινσάσα κ. Νικηφόρος.

Μακάρι μέ τή βοήθεια ὄλων νά διαγράψῃ αὐτό τό ἀνώτατο πνευματικό ἴδρυμα νέες ἐπιτυχίες καί νά συνεχίσῃ νά ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα γιά τήν πληρότητά του.

Ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κινσάσα κ. Νικηφόρου.

Κινσάσα 13/6/2016

Ἄγαπητοί ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ,

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἐρχομοῦ στήν Ἑλλάδα τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Αρχιμ. π. Θεοδοσίου σᾶς στέλνω δύο πρόχειρα λόγια ζητώντας τίς προσευχές σας.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ προσπαθοῦμε κάτω ἀπό πολλές δυσκολίες. Πολλά θέματα, πολλά τά προβλήματα, πολλοί οἱ πειρασμοί καί τά οἰκονομικά στενεύουν.

Δυσκολεύομαι στήν ἀντιμετώπισι τῶν ἐξόδων διά τήν λειτουργία τοῦ Ὁρθοδόξου Πανεπιστημίου (Θεολογικῆς καί Πληροφορικῆς Σχολῆς).

Κάθε βδομάδα πάνω ἀπό χίλια δολλάρια χρειάζονται γιά τήν ἀγορά τροφίμων, καυσίμων. (πετρέλαιο-κάρβουνα).

Κάθε μήνα γύρω στά πέντε χιλιάδες χρειάζονται γιά τήν πληρωμή τοῦ προσωπικοῦ, τῶν δύο

συχολῶν. Ξέχωρα ἡ πληρωμή ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καί ἡ ἀγορά νεροῦ.

Τό κόστος τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως τῶν φοιτητῶν, τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἱερέων πλησιάζει πολλές φορές καί ξεπερνᾷ τά χίλια πεντακόσια δολλάρια τόν μήνα. Καί ἐδῶ ἀρρωσταίνουν πολύ εὐκόλα.

Τά εἰσιτήρια καθηγητῶν ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἕκτακτα ἐξοδα συντηρήσεως τῶν κτιρίων τῶν σχολῶν, μηχανημάτων καί αὐτοκινήτων εἶναι ἕνας πρόσθετος πονοκέφαλος.

Ἡ προσπάθεια νά βοηθήσουμε ἄπορους Ὁρθόδοξους φοιτητάς καθῶς καί ἀπόρους μαθητάς γιά νά συνεχίσουν τίς σπουδές τους μᾶς δημιουργεῖ μεγάλη ἀγωνία.

Οἱ ὀρθόδοξοι ἀνάπηροι τῆς Κινσάσα ζητοῦν ἐκκλησία καί σχολεῖο κοντά στήν διαμονή τους. Βρέθηκε ἕνα οἰκόπεδο, ἀλλά τό κόστος ἀγορᾶς δέν μποροῦμε νά τό ἀντιμετωπίσουμε. Κάθε βδομάδα ὁ καθηγητής Φώτιος τοῦς κάνει κατήχησι μέ πολύ καλά ἀποτελέσματα.

Ἡ ἔλλειψι ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων στίς νέες ἐνορίες καί ἡ ἀδυναμία μας νά τά φωτοτυπίσουμε καί νά τοῦς στέλνουμε μᾶς δημιουργεῖ πρόβλημα.

Πολλά τά προβλήματα, παλεύουμε όμως μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί στηριζόμενοι στήν πίστι ἐλπίζουμε.

Θυμόμαστε καί σιγοτραγουδάμε τό ποίημα τοῦ Ἰωάννου Πολέμη: «Μή φοβηθεῖς αὐτόν πού στήριξε στήν πίστι ἐπάνω τήν ἐλπίδα, τόν εἶδα στήν ζωή νά μάχεται, μά πάντα ἀνίκητο τόν εἶδα.»

Τοῦ Θεοῦ εἶναι τό ἔργο σ' αὐτόν ἐλπίζουμε, γι' αὐτό σᾶς παρακαλῶ νά προσεύχεσθε γιά μᾶς.

Πάντα ἐμεῖς σέ κάθε Θεία Λειτουργία στήν Ἱερά Πρόθεσι παρακαλοῦμε τόν Θεό ὑπέρ πάντων τῶν συνεργατῶν καί δωρητῶν τῆς Ἱεραποστολῆς.

Μετ' ἀδελφικῶν εὐχῶν, ἀγάπης καί τιμῆς

† ὁ Κινσάσα Νικηφόρος

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος καί Κινσάσα κ. Νικηφόρος ἀνάμεσα σέ πτυχιούχους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς πού καταξιώνουν τοὺς πολύμοχθους κόπους τῶν.

Στήν Τραπεζαρία τῆς Σχολῆς οἱ φοιτητές πού εἶναι οἰκότροφοι, μαζί μέ τήν ὑλική τροφή, ἀπολαμβάνουν καί ὠφέλιμες πνευματικές συζητήσεις.

Πονεμένοι Ὁρθόδοξοι χωρίς ἕκκλησία...

Στό κέντρο τῆς Κινσάσας ὑπάρχει συνοικισμός 150 ἀναπήρων, οἱ ὅποιοι πρῖν ἀπό 15 περίπου χρόνια μέ τή φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου κατηχήθηκαν καί βαπτίστηκαν Ὁρθόδοξοι. Μάλιστα ἡ ἱεραποστολή μέ τήν ἐπιστασία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἰγνατίου συνέβαλε στήν ἀνέγερσι τῶν οἰκημάτων πού κατοικοῦν.

Τά τελευταῖα χρόνια γίνεται σέ ἐβδομαδιαία βάσι κατήχησι τῶν ἀναπήρων, ἀλλά καί ἄλλων κατοί-

κων τῆς περιοχῆς πού ἐνδιαφέρονται γιά τήν Ὁρθοδοξία, ἀπό θεολόγο ἀπόφοιτο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κινσάσα, ἐνῶ πολύ συχνά τοὺς ἐπισκέπτεται καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσα κ. Νικηφόρος γιά νά τοὺς εὐλογήσῃ, ἐνθαρρύνῃ καί ἐνισχύσῃ στίς πολλές δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν. Εἶναι συγκινητικό τό ἐνδιαφέρον καί ὁ ζῆλος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν γιά τήν Ὁρθόδοξο πίστι καί ζωή.

Δυστυχῶς ὁμως δέν ὑπάρχει στήν εὐρύτερη

Ένα παλαιό οίκημα στην συνοικία των ανάπηρων, πού αν βρεθῆ δωρητῆς καί αγορασθῆ, θά μετατραπῆ σέ Ἱερό Ναό καί θά ἰκανοποιηθῆ μία μεγάλη ἀνάγκη.

Μέσα στήν συνοικία ἀπό ταπεινές κατοικίες, σχεδόν καλύβες καί μέ πολλές στερήσεις, ζοῦν οἱ Ὀρθόδοξοι ἀνάπηροί μέ μόνη ἐλπίδα τόν Θεό καί τούς ἀδελφούς, συμπαραστάτες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

περιοχή Ὀρθόδοξος Ναός. Ἐτσι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί στεροῦνται τή χαρά καί τήν εὐλογία τῆς Θ. Λειτουργίας καί γενικότερα τῶν Ἀκολουθιῶν. Οὔτε Μ. Ἑβδομάδα, οὔτε Πάσχα, οὔτε Χριστούγεννα μποροῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί νά νιώσουν.

Ἐδῶ καί χρόνια παρακαλοῦν νά ἀνεγερθῆ Ναός στήν περιοχή τους, ὁ ὁποῖος καί αὐτοῦς θά ἐξυπηρετήσῃ λειτουργικά, ἀλλά καί θά δώσῃ ἄλλη πνοή στό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς περιοχῆς, κάνοντας τήν παρουσία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πιο αἰσθητή.

Τό αἶτημα τῶν πονεμένων αὐτῶν ἀνθρώπων φαίνεται νά ὑλοποιῆται, διότι μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐντοπίστηκε σέ ἀπόστασι 500 μέτρων

ἀπό τό συνοικισμό μεγάλο κτίσμα διαστάσεων 17Χ25 μέτρων, τό ὁποῖο μπορεῖ νά διαμορφωθῆ σέ Ἱ. Ναό. Τό κόστος ἀγορᾶς τοῦ ἀκινήτου ἀνέρχεται σέ 150.000 δολάρια. Νά σημειώσουμε ὅτι τά ἀντίστοιχα ἀκίνητα στό κέντρο τῆς Κινσάσα εἶναι πολύ πιο ἀκριβά.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσα κ. Νικηφόρος ἀπευθύνει θερμή ἐκκλησι σέ ὄλους ὅσοι μποροῦν νά συμβάλουν στό ἔργο αὐτό, ἔτσι ὥστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοί νά μποροῦν νά ζοῦν τήν Ὀρθόδοξο λατρεία καί ζωή.

Ἄρχιμ. π. Θεοδόσιος Τσιτσιβός

Στό Μαλάουϊ, όπου ο π. Ερμόλαος Ίατρού έχει αναπτύξει σημαντικό ιεραποστολικό έργο, ο νέος Μητροπολίτης Ζάμπιας και Μαλάουϊ γίνεται δεκτός με ένθουσιασμό από τούς πιστούς.

Άπό τήν Ίερά Μητρόπολι Ζάμπιας-Μαλάουϊ.

Με τήν Χάρι τοῦ Θεοῦ καί τίς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικῆς κ.Θεοδώρου Β΄, ὁλοκληρώθηκε ἡ πολυήμερη επίσημη ιεραποστολική καί ποιμαντική περιοδεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζάμπιας καί Μαλάουϊ κ.Ἰωάννου, στήν δεύτερη χώρα τῆς ἐπαρχίας του, τὸ Μαλάουϊ.

Κατὰ τήν διάρκεια τῆς ποιμαντικῆς ἐπισκέψεώς του, τελοῦσε καθημερινὰ τήν Θεία Εὐχαριστία σέ ὅλους τούς Ἱεροὺς Ναοὺς πού ἐπισκέφθηκε (Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου πρωτεύουσας Λιλόνγκουε, Ἁγία Ἄννα Μουνλάτζι, Ἅγιος Στυλιανὸς Λιλάνγκουε, Ἁγία Τριάδα, Ἅγιος Νεκτάριος καί Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ Μπλαντάιρ, Ἅγιος Γεώργιος Καμπότζι), καί περιώδευσε στὸ σύνολο τῶν ὑπολοίπων ἐνοριῶν καί ιεραποστολικῶν πυρῆνων τῆς χώρας, ὅπου γίνονταν δεκτὸς μὲ ἔντονο ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τούς πιστοὺς Ὀρθοδόξους Ἀφρικανούς. Ταυτόχρονα, περιηγήθηκε στὰ σχολεῖα τῶν ἐνοριῶν, ἐπισκεπτόμενος τίς αἵθουσες διδασκαλίας, τίς βιβλιοθήκες, τὰ σεμινάρια, τὰ συσσίτια καί τίς κλινικὲς-ιατρεία ὅπου αὐτὲς ὑπῆρχαν. Σὲ ὅλες τίς ἐπαρχίες πού ἐπισκέφθηκε πραγματοποίησε τὴν ἀπαραίτητη ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψι σὲ ὅλους τούς ἀρχηγούς (cheef) τῶν τοπικῶν περιοχῶν, οἱ ὅποιοι πάντοτε τὸν ὑποδέχονταν μὲ σεβασμὸ, ἐκφράζο-

ντας τὴν εὐγνωμοσύνη τους πρὸς τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία γιὰ τὸ πολὺπλευρο ἔργο πού ἐπιτελεῖ στὶς περιοχὲς τους (ἐνοριακὰ κέντρα, ἐξόρυξι πηγαδιῶν, συσσίτια κ.λ.π.).

Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ πρώτη ιεραποστολικὴ κίνησι στὸ Μαλάουϊ ξεκίνησε ἐπὶ Ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ.Θεοδώρου (νῦν Μακαριωτάτου Πατριάρχου μας), ὁ ὁποῖος καί ἔθεσε τὰ θεμέλια ἀναπτύξεως τῆς Ὀρθοδόξου Πίστewος στὴ χώρα. Μόνο στήν δεύτερη μεγαλύτερη πόλι τῆς χώρας, τὸ Μπλαντάιρ, ἡ Ἱερά Μητρόπολι διαθέτει ὀκτὼ ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς (καί ἄλλους δέκα ἐνοριακοὺς Ναοὺς σὲ ἐπαρχίες τοῦ Μαλάουϊ καί δύο ἀκόμη Ἐνορίες ὑπὸ ἴδρυσι), ἀνδρικό Μοναστήρι ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, μεταφραστικὸ κέντρο καί τυπογραφεῖο γιὰ τὴν μετάφρασι καί ἔκδοσι ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων στὴν τοπικὴ διάλεκτο (chichewa), πέντε νηπιαγωγεῖα μὲ περισσότερα ἀπὸ 1.000 παιδιὰ, ἓνα γυμνάσιο καί ἓνα λύκειο, τέσσερις σχολὲς ραπτικῆς, δύο κλινικὲς, ἓνα ἱατρεῖο, πέντε βιβλιοθήκες, καθὼς ἐπίσης βρίσκεται ὑπὸ κατασκευὴ ἓνα νέο γυμνάσιο-λύκειο πού ὁλοκληρώνεται σὲ λίγους μῆνες.

Γιὰ τὴν ἐπίλυσι τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν καί γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ διαρκῶς αὐξανόμενου Ὀρθόδοξου πληρώματος, χειροτόνησε νέους Μαλαου-

**Ὁ Σεβ. κ. Ἰωάννης με-
τόν π. Ἐρμόλαο Ἱατροῦ
καί τόν χειροτετηθέντα
πρωτοπρεσβύτερο π.
Νικόδημο καί ἄλλους
ἰθαγενεῖς κληρικούς.**

ἱανούς κληρικούς, ποῦ ὑπηρετοῦσαν τήν Τοπική Ἐκκλησία ὡς Κατηχητές καθιστώντας τους Διακόνους ἢ ὑπάρχοντες Διακόνους σέ Πρεσβυτέρους, ἐνῶ χειροθέτησε σέ Πρωτοπρεσβύτερο καί Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Μπλαντάϊρ τόν π.Νικόδημο Τσιλέμπουε, Ἐφημέριο Ἐνορίας Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ χειροτονία ντόπιων ἱερέων ἀποτελεῖ ἕναν ἐπιπλέον σπουδαῖο «λίθο» γιά τήν ἀνάπτυξι τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στήν χώρα, ἐνῶ προαηγήγειλε τήν ἴδρυσι νέων ἐνοριῶν καί ἱεραποστολικῶν σταθμῶν σέ διάφορες πόλεις τοῦ Μαλάουϊ. Ἀπηύθηνε δέ κάλεσμα πρὸς ὅλους ὅσοι διακατέχονται ἀπό ζῆλο καί ἀγάπη πρὸς τήν Ἐκκλησία καί γνωρίζουν τήν Ἀγγλική γλῶσσα ἢ τοπικές διαλέκτους, νά προσέλθουν στοῦ Μαλάουϊ καί νά συνδράμουν τὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν κατοίκων του.

Ἐπισκέφθηκε καί ἱερούργησε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νεκταρίου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος στοῦ Μπλαντάϊρ, ὅπου ἐκεῖ ἐφημερεῖ ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π.Ἐρμόλαος Ἱατροῦ. Ἡ ἀκμάζουσα Παροικία τὸν ὑποδέχθηκε μετὰ πολὺ ἀγάπη καί σεβασμὸ. Παρευρέθησαν οἱ Ἐπίτιμοι Γενικοὶ Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κύπρου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Μαλάουϊ καί ὁ Πρόεδρος τῆς

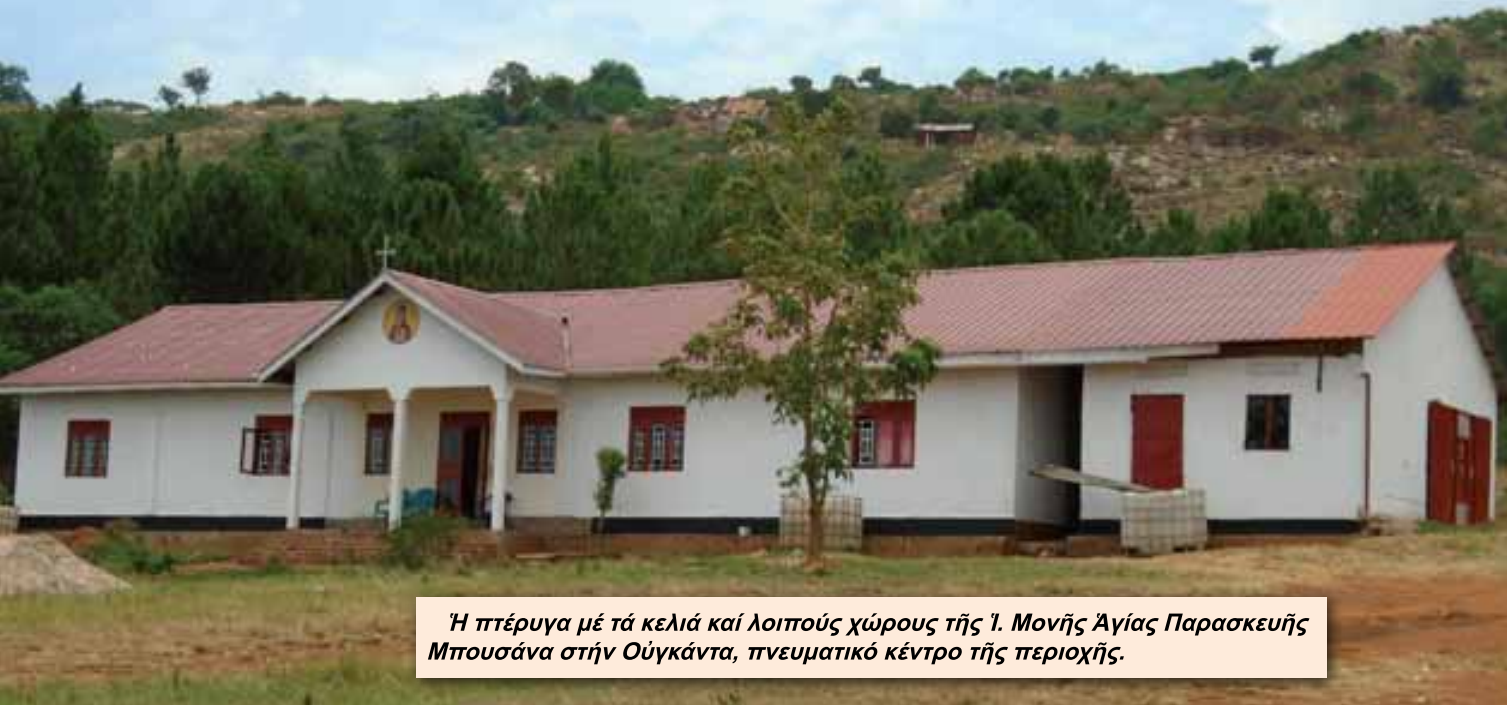
Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κοινοτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα ὁ Σεβασμιώτατος κ.Ἰωάννης τοὺς μετέφερε τὴν ἀγάπη καί τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἀνέφερε, τρέφει ἰδιαίτερα αἰσθήματα στοργῆς καί ἀγάπης γιά τὴν Ἑλληνικὴ Παροικία στοῦ Μαλάουϊ. Τοὺς μίλησε μὲ θερμὰ λόγια γιά τὴν καλοσύνη καί τὴν εὐγένεια τῶν μελῶν τῆς, εὐχαριστώντας τους γιά τὴν θερμὴ καί ἀπλόχερη φιλοξενία τους καί γιά τὴν θερμὴ ὑποδοχὴ τῶν «λίγων ἀλλὰ ἐκλεκτῶν», ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀνέφερε, 150 περίπου Ἑλλήνων ὁμογενῶν ποῦ ἔχουν ἀπομείνει στὴν πόλι αὐτή. Τοὺς συνεχάρη δὲ γιά τὴν ὑποδειγματικὴ ἐνότητα ποῦ ἔχουν μεταξύ τους.

Ἡ χώρα τοῦ Μαλάουϊ εἶναι ἔτοιμη γιά σπορὰ καί καλλιέργεια τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀνάγκες μεγάλες, οἱ ἐργάτες ὀλίγοι. Ἄς γίνουμε ὄλοι μας συνεργοὶ τοῦ Μεγάλου Σπορέα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικῆς ἀγωνίζεται καθημερινὰ στὰ πέρατα τῆς ἀχανοῦς Ἀφρικανικῆς γῆς, γιά νὰ μπορέσει νὰ ἐκπληρώσει αὐτὴ τὴν μεγάλη ἀποστολή. Ἄς προσευχώμαστε ὁ Τριαδικὸς Θεὸς νὰ ἐνισχύη τὸ ἔργο Του, ἀναδεικνύοντας ἐργάτες στὸν Ἀμπελῶνα Του.

**Μαθήτριες τῶν
Σχολείων τῆς Ἱερα-
ποστολῆς, χαίρονται
τὴν παρουσία τοῦ
Ἐπισκόπου καί ἔχουν
πεποίθησι ὅτι στὸν
χώρο τῆς Ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας θά ἀπο-
κτήσουν τὰ καλύτερα
ἐφόδια γιά τὴν ζωὴ
τους.**

Ἡ πτέρυγα μέ τά κελιά καί λοιπούς χώρους τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μπουσάνα στήν Οὐγκάντα, πνευματικό κέντρο τῆς περιοχῆς.

Ἱερά Μονή Ἁγίας Παρασκευῆς.

29 Ἰουλίου 2016

Πρὸς τὸν Ἱεραποστολικὸ Σύλλογο
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»
στήν Πάτρα.
Ἀγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ!

Με τὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ ἐφθασα ἀρχὲς Ἰουνίου στήν Ἑλλάδα, ἐδῶ στή Μονή τῆς μετανοίας μου, στή Μονή Μαζίου, ὅπου, -ὅπως κάθε χρόνο- ἦλθα γιὰ δύομισι μῆνες περίπου, γιὰ πνευματικὸ ἀνεφο-

διασμό καὶ ἀνασυγκρότησι, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ βοηθῶ κατὰ τὴν πανήγυρι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Σᾶς γράφω σήμερα τὰ νέα μου.

Καὶ σᾶς εὐχαριστῶ!...

Δόξα τῷ Θεῷ, ἀδελφοί! Πρῶτον κατοχυρώθηκε ἡ γῆ καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ Μοναστηριοῦ μας μετὴν τακτοποίησι τοῦ ἰδιοκτησιακοῦ μετὰ Συμβόλαια ἐπίσημα!!! Τώρα πλέον τὸ κτῆμα τοῦ Μοναστηριοῦ ἀνήκει ἐπίσημα στήν ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑΣ.

Γιὰ τὸ ἔργο αὐτό, ποὺ τελείωσε, χίλιες δόξες νᾶχη ὁ Θεὸς καὶ πολλὴ εὐγνωμοσύνη ἔχομε στήν

Ὁ π. Πρόδρομος τελεῖ τὸ Ἱ. μυστήριον τῆς Βαπτίσεως καὶ αὐξάνεται τὸ ὀρθόδοξο ποίμνιο. Οἱ πιστοὶ ζοῦνε μετὴν πεποίθησι ὅτι στὸ ἐξῆς ἡ ζωὴ τους θὰ εἶναι φωτισμένη ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρος τελεί τόν άγιασμό καί καταθέτει τόν θεμέλιο λίθο τού Ί. Ναού τής Αγίας Παρασκευής, στήν όμώνυμο Ί.Μονή στήν Ούγκάντα.

Άγία Παρασκευή, τήν Προστάτιδά μας, καί πολλές εύχαριστίες όφείλουμε στόν φιλόανθρωπο Σύλλογό σας «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» τής Πάτρας.

Τακτοποιήσαμε τò Κτίριο τής Μονής καλύτερα έργαζόμενοι όλο τò προηγούμενο διάστημα. Πέρασαμε πολλούς καί μεγάλους πειρασμούς καί δοκιμασίες... Δόξα τῷ Θεῷ όμως, γιατί ó Κύριος μᾶς βοηθά καί έτσι άντέχουμε καί ύπομένουμε...

Ή Χάρι τού Κυρίου μᾶς óδηγεῖ τελικά σέ άναψυχή καί εύλογία. Λειτουργοῦμε καθημερινά καί προσφέρουμε «θυσίαν αίνέσεως» καί «λατρείαν εύάρεστον» στό Κύριό μας παρακαλώντας Τον ύπέρ τής εἰρήνης καί σωτηρίας όλου τού κόσμου.

Άγωνιζόμαστε νά δίνουμε μαρτυρία πίστεως,

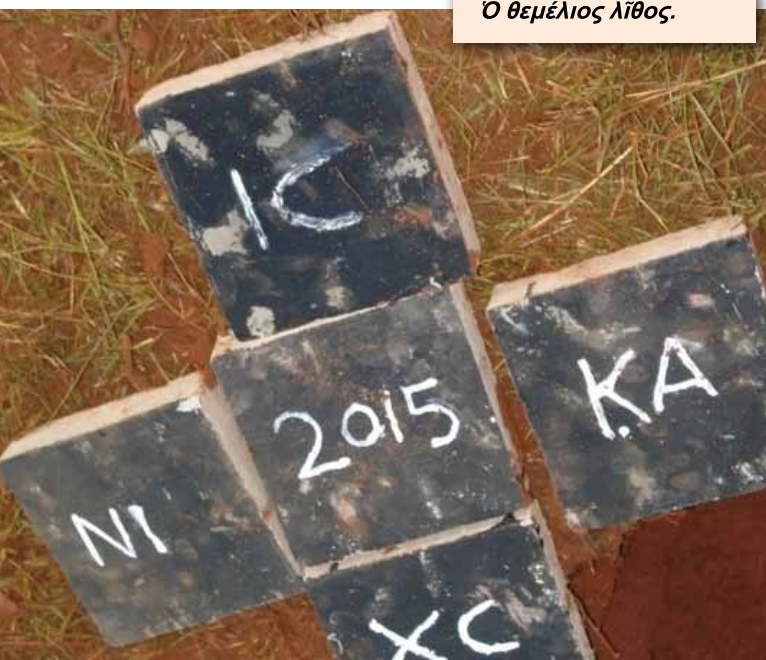
αγάπης καί έλπίδος τής Όρθόδοξου Έκκλησίας, τού ζώντος Θεοῦ.

Κατηχοῦμε τούς άνθρώπους, διδάσκουμε τò Εύαγγέλιο, έξομολογοῦμε τούς πιστούς, τούς καθοδηγοῦμε στήν έκκλησιαστική ζωή καί στή σωτηρία. Βαπτίσαμε στίς 25.5.2016 μετά άπό κατήχησι καί συντονισμένη διδασκαλία 15 Κατηχουμένους καί τώρα συνολικά τò μικρό ποίμνιό μας άποτελεῖται άπό 45 νεοφώτιστους Χριστιανούς.

Κατά τόν περασμένο Νοέμβριο (7 Νοεμβρίου 2015) είχαμε τήν χαρά καί τήν εύλογία νά μᾶς έπισκεφθῆ ό Μακ. Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ με τόν Μητροπολίτη μας κ. Ίωνᾶ καί άλλους Άρχιερεῖς καί νά εύλογήση καί καθιερώση τò Μοναστήρι μας καί νά θέση τò θεμέλιο λίθο τού νέου Ναοῦ τής Μονής μας, τής Αγίας Παρασκευής. Ξεκινήσαμε ἤδη έργασίες. Κάναμε τίς έσκαφές καί μαζέψαμε ύλικά οικοδομής. Σιγά-σιγά με τή βοήθεια καί τήν αγάπη σας πρώτα ό Θεός καί με τή βοήθεια τής Αγίας Παρασκευής θα κτίσουμε...

Θά κτισθῆ λοιπόν ό Ναός τού Μοναστηριού μας στό όνομα τής Αγίας Παρασκευής κατόπιν τής Άρχιτεκτονικής καί Στατικής μελέτης, πού έκπόνησε καί παρεχώρησε δωρεάν ό Πολιτικός Μηχανικός άπό τήν Πάτρα κ. Νικόλαος Σπαθῆς (Τεχνικό Γραφεῖο Άδελφών Σπαθῆ, Κατερίνης 18, Πάτρα) καί σύμφωνα με τήν τρισδιάστατη μακέτα πού έφτιαξε ό κ. Σπαθῆς. Δόξα τῷ Θεῷ...καί ἔχει ό Θεός...

Έκτός όλων τῶν άνωτέρω θέλουμε νά σᾶς ενημερώσουμε για τò σημαντικότερο έργο μας, πού

Ο θεμέλιος λίθος.

Τρισδιάστατη μακέτα του υπό ανέγερσιν Ι.Ναού τῆς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, πού ἐκπόνησε καί παραχώρησε δωρεάν ὁ πολιτικός μηχανικός ἀπό τὴν Πάτρα κ. Νικόλαος Σπαθῆς.

εἶναι κατὰ βάσι ἔργο σας... Δηλαδή γιὰ τὸ εὐλογημένο νεράκι πού χρειαζόμαστε γιὰ τὴν ὑδρευσι τῆς Μονῆς μας. Ἐπιθυμία μας ἦταν νὰ γίνῃ μιὰ γεώτρηση, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ μιὰ πηγὴ ὕδατος, γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ Μοναστήρι νερὸ καὶ νὰ μὴν τὸ κουβαλοῦμε ἀπὸ 5 χιλιόμετρα μακριά. Ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὴ σκέψι μας καὶ ἡ θαυματουργὸς ἁγία Παρασκευὴ φρόντισε καὶ βρεθήκατε ἐσεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί μας ἐν Χριστῷ τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ», πού ἐξασφαλίσατε δωρητὴ καὶ δωρεὰ τῶν ἀπαιτουμένων 8.000 εὐρώ. Ἔτσι ἤδη ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2015 πραγματοποιεῖται ἡ γεώτρησί μας, τὸ βασικὸ μας αὐτὸ αἶτημα μὲ τὰ χρήματα, πού μᾶς δώσατε πέρυσι τὸν Αὐγούστο 2015. Πολλὲς ὅμως δυσκολίες, πολλὲς ἀναποδιές...δύο φορές ἐστίασαν μέσα στὴ γῆ τὰ σιδερένια στελέχη τοῦ γεωτρύπανου, ἐπειδὴ εἶναι βραχώδεις τὸ ἔδαφος, ὅπου ὑπάρχει νερὸ. Ἐχουμε δώσει στὴν Ἐταιρεία τὰ μισὰ χρήματα καὶ μετὰ τὶς ζημιὲς πού ἔπαθε τὸ μηχανήμα, ἀνέλαβαν καὶ τώρα, μέχρι νὰ ἐπανέλθουμε, θὰ φέρουν ἄλλο καταλληλότερο γεωτρύπανο γιὰ τὶς ἐκεῖ ὑπεδάφιες συνθῆκες προκειμένου νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴ γεώτρησι καὶ νὰ ἀνεβάσῃ τὸ νερὸ στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς τοποθετώντας καὶ τὴν κατάλληλη ἀντλία. Ἐλπίζουμε ὅτι ὅλα θὰ πᾶνε καλά, καὶ μόλις γυρίσουμε πίσω στὴν Οὐγκάντα (18 Αὐγούστου) πρῶτα ὁ Θεὸς θὰ ἔχουμε νεράκι καθαρὸ, εὐλογία Θεοῦ!

Σὰς εὐχαριστοῦμε πολὺ ὅλους σας, ὅπως καὶ τὸν εὐσεβέστατο δωρητὴ τοῦ πηγαδιοῦ πού θὰ μνημονεύουμε εὐχαρίστως στὴ Θεία Λειτουργία καὶ θὰ προσευχόμαστε γιὰ τὴ σωτηρία ὄλων μας.

Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ καὶ εὐχομαι ἀδελφικὰ ὁ Κύριος νὰ εὐλογῇ τὰ ἔργα σας καὶ ἡ Ἁγία Παρασκευή, ἡ Θαυματουργὸς, νὰ σᾶς προστατεύῃ ἀπὸ κάθε κακὸ καὶ νὰ χαρίξῃ ὑγεία καὶ δύναμι. Ἀμήν!

Ὁ Γέροντάς μας ἐδῶ καὶ ὁ ἅγ. Ἀδριανουπόλεως κ. Ἀμφιλόχιος στέλνουν χαιρετισμούς, εὐχὲς καὶ εὐχαριστίες.

Ευχαριστῶ πρὸς ἱερομ. Πρόδρομος

Υ.Γ. Ἄν μπορῆτε καὶ θέλετε, παρακαλοῦμε πολὺ βοηθήστε μας καὶ γιὰ τὴν ἀνάγερσι τοῦ Ναοῦ μας, πού εἶναι μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Ὁρθοδοξίας στὴν περιοχὴ ὀλόκληρη.

Κατάλληλο γεωτρύπανο χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴ γεώτρησι καὶ νὰ ἀνεβάσῃ νερὸ στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι βραχώδεις.

Ἡ «Ὀμάδα τοῦ Λεωφορείου τῆς Ἀγάπης σέ πλήρη δραστηριότητα σέ μία ἀπό τίς ἐξορμήσεις τῆς. Τό παράδειγμα τους εἶναι ἄξιο πρὸς μίμησην. Ὅταν κανεὶς ἔχει ἕναν καλὸ στόχο καὶ θέλησι ἐξευρίσκει τρόπους, γιὰ νά πετύχῃ τὸν σκοπὸ του.

Τό Λεωφορεῖο τῆς Ἀγάπης ἐν δράσει.

Κάθε τρόπος συμπαράστασης στό ἔργο τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στά ἼΕθνη εἶναι ἀξίεπαινος καί δωρίζει στους ἀνθρώπους πού συνεργάζονται χαρά, εἰρήνη, δύναμι.

Γιά τό Λεωφορεῖο τῆς Ἀγάπης, ὅπως τό ὀνομάζουν, τήν ὡραία αὐτή πρωτοβουλία Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν μας ἀπό τήν Μελβούρνη τῆς Αὐστραλίας, πού πρωτοστατεῖ ἡ κυρία Φωτεινή Μαυριδῆ-Τρουπιῆ, ἔχουμε ἀναφέρει σέ παλαιότερο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ».

Συνδρομητές τοῦ περιοδικοῦ, κατά τήν πραγματοποίησι προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν σέ Ἱερές Μονές, Ναούς κ.λ.π., τῆς περιοχῆς, εὐρίσκουν τρόπο συγκεντρώσεως χρημάτων πού τά ἀποστέλλουν πρὸς ἐνίσχυσιν Ὁρθοδόξων Ἱεραποστολικῶν Κλιμακίων.

Ἐφέτος τό καλοκαίρι, ὅπως μᾶς ἐνημέρωσε μέ ἐπιστολή τῆς ἡ κ. Φωτεινή, ἐπενόησε γιά τά μέλη τῆς ὁμάδας τοῦ Λεωφορείου τῆς Ἀγάπης κάτι τό διαφορετικό· ἔκθεσι βιβλίων ὀρθοδόξου πνευματικότητος.

«Στίς 2 Αὐγούστου προσέφερα-ετοίμασα ἕνα μεσημεριανό φαγητό στό σπίτι μου δωρεάν γιά τήν ὁμάδα καί ἄλλους. Ἀνταποκριθῆκαν στό κάλεσμα καί ὁ ἀριθμός ἔφθασε στά 54 άτομα...»

Γιά τήν ἰδέα πού εἶχα νά συγκεντρωθοῦν αὐτά τά χρήματα ἔκανα, μία ἔκθεσι βιβλίων στό σαλόνι τοῦ σπιτιοῦ μου.

Βιβλία πού εἶχα ἀγοράσει ἀπό τήν Ἑλλάδα σέ κάθε μου ταξίδι πού ἐρχόμουν, ἦταν πάνω ἀπό 300...Οἱ προσκεκλημένοι διάλεξαν ὅποιο βιβλίο τούς ἄρεσε... Ἀκολούθησε καί λογοτεχνικό ἀπόγευμα. Ἡ ἐκδήλωσι εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία...»

Ἀξίεπαινη ἡ ὡραία πρωτοβουλία καί ἀξιόμιμητη καί ἀπό ἄλλους. Οἱ εὐλογίες τοῦ Θεοῦ σέ ὅλους τούς συνεργούς στό καλό.

«Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν» (Ρωμ.2,10)

Ὅταν τό ἐγὼ γίνεται ἐμεῖς, ὅταν ὁ ἄνθρωπος βγαίνει ἀπό τόν ἐγωϊστικὸ ἀτομισμὸ του, ἡ ζωὴ ἀποκτᾷ ἄλλο νόημα.

Τό χρηματικὸ ποσό πού ἐλάβαμε ἀπεστάλη γιά τά Σχολεῖα «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» στήν Κανάνγκα τοῦ Κονγκό τῆς Ἀφρικῆς, πού ὡς γνωστόν φοιτοῦν στά Δημοτικά-Γυμνάσια-Λύκεια περὶ τούς 1000 μαθητές ἀγόρια καί κορίτσια καί τούς παρέχεται ἐπιμελημένη ἀγωγή, κατά Χριστὸν μόρφωσι καί παιδεία μέ καθημερινή συμπαράστασι, πρωινό συσσίτιο, γραφικὴ ὕλη, εἶδη ἐνδυμασίας κ.λ.π.

Δημήτριος Τσερεγκούνης

Γεώργιος Νοφκίδης

*«έσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος»
(Ψαλμός 111,9)*

Παλιός συνδρομητής καί ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ». Τόν συγκινοῦσε τό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἦταν ἔνθερμος φίλος καί ἀρωγός στήν ἱερή προσπάθεια τῆς διαδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας στά ἔθνη.

Ἡ καρδιά του γεμάτη ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο. Ἦθελε συνεχῶς νά προσφέρει. Ἡ ἐλεημοσύνη ἦταν διαρκές μέλημά του.

Γεννήθηκε καί ζοῦσε στήν Θεσσαλονίκη. Ἔμεινε ὀρφανός ἀπό πατέρα σέ πολύ μικρή ἡλικία.

Ἐπῆρξε αὐτοδημιούργητος. Ἀγωνίστηκε ἐργαζόμενος καί στηρίζοντας τήν μητέρα του. Μορφώθηκε καί ἀποκαταστάθηκε ἐπαγγελματικά ὡς λογιστής, χάρις στήν ἰσχυρή θέλησί του, παρακάμπτοντας κάθε δυσχέρεια.

Διακρίθηκε γιά τή συνέπεια, τήν εὐθύτητα καί τήν ἐντιμότητά του.

Δημιούργησε ἐξαίρετη καί χριστιανική οἰκογένεια μέ τή σύζυγό του Μαριάνθη πού ἦταν συναντιλήπτωρ καί συμπαραστάτης στήν ὅλη πορεία του. Ἀπέκτησαν δύο ἐκλεκτά παιδιά, τήν Σωτηρία καί τόν Σωτήριο, πού ἀνέθρεψαν σύμφωνα μέ τά νάματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ἐπῆρξε συνειδητό μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί εἶχε ἰδιαίτερη εὐαισθησία πρὸς τοὺς πτωχοὺς καί τά ὀρφανά. Ἐνίσχυε καί βοηθοῦσε ἀπλόχερα, ὅπου ὑπῆρχε ἀνάγκη.

Ἐζησε πολλά χρόνια μέ χαρές καί πίκρες. Τούς τελευταίους τρεῖς μῆνες δοκιμάσθηκε σκληρά. Ὁ θάνατος τοῦ γιοῦ του καί μετὰ τῆς συζύγου του ἦταν δυνατό πλήγμα. Ὡστόσο δέν ἐλύγισε. Εὗρισκε παρηγοριά προσφεύγοντας στήν βοήθεια τῆς Παναγίας Μητέρας καί τοῦ Μονογενοῦς της Υἱοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι εἶχε παραμυθία καί γαλήνευε.

Ὁ Θεός τόν κάλεσε κοντά του στίς 29/5/2016 γιά νά ἀναπαυθῆ ἀπό τοὺς κόπους τῆς ζωῆς μετὰ τῶν προσφιλῶν του εἰς τήν αἰώνιον Βασιλείαν Του.

Εἶχα τήν εὐκαιρία, μετὰ ἀπό ἐπίμονες δικές του προσκλήσεις, νά τόν ἐπισκεφθῶ καί νά τόν γνωρίσω προσωπικά, λίγο πρὶν φύγη γιά τήν αἰώνιο πατρίδα. Ἀφουγκράσθηκα τοὺς πόθους καί τίς ἀγωνίες ἑνός πνευματικά καλλιεργημένου ἀνθρώπου, πού ἐζήσε καί ἀντιμετώπισε μέ θάρρος δύσκολες

καταστάσεις, μένοντας ὀρθιος μέχρις τελευταίας του ἀναπνοῆς.

Λίγες μέρες προτοῦ κοιμηθῆ ἐκπλήρωσε ἕνα δικαίη του πόθο. Προσέφερε σημαντικό ποσό προκειμένου νά διατεθῆ γιά τά ὀρφανά καί τά ἄρρωστα παιδιά τῆς Ἀφρικής.

Εἶχε ζήσει ὀρφανός δύσκολα παιδικά χρόνια καί ἤθελε μέ τίς οικονομίες του νά ἀνακουφίσῃ δύστυχες ὑπάρξεις, γιά νά ξεφύγουν ἀπό καταστάσεις πού καί ὁ ἴδιος εἶχε βιώσει.

Οἱ πράξεις τῆς ἐλεημοσύνης ἦταν ὁ ἐπίλογος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του.

«Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.» (Ματθ. 5,7)

Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ Γεωργίου, Μαριάνθης καί Σωτηρίου.

Νικ. Σίμος

Τά Ἀφρικανόπουλα πού τόσο ἀγάπησε ὁ αἰμνηστος Γεώργιος Νοφκίδης, δέχονται τά ἀγαθὰ τῆς ἀγάπης, πού ἡ Ὁρθόδοξος ἱεραποστολή τοὺς προσφέρει.

Ἐσύ...

Ἐσύ, παιδί τῆς σκόνης καί τῆς ἐρήμου,
πού δέν ἔχεις ἀντικρύσει ποτέ
τό λευκό τοῦ χιονιοῦ καί τό μπλέ τῆς θάλασσας,
ἀλλά ἔχεις νιώσει τήν ἔντασι
τῆς καταιγίδας καί τοῦ ἀνέμου.
Ἄκου τώρα τή φωνή ἑνός ἄλλου λαοῦ
πού συγκλονίστηκε
ἀπό τόν πόθο τῆς καρδιάς σου
νά συναντήσης τό Χριστό.

Ἐσύ, πού μίλια διανύεις γιά νά νιώσης
ἕνα θεϊκό ἄγγιγμα στήν ψυχή σου,
πού περπατᾷς δρόμους δυσπρόσιτους
πάνω σέ χώματα καί πέτρες,
πού τρέχεις ἀκούγοντας τόν ἦχο τῆς καμπάνας
νά σέ καλῆ στή Θεία Λειτουργία
καί προσμένεις μέ λαχτάρα νά ἐνωθῆς μαζί Του.

Ἐσύ, πού ἐπί χρόνια στερήθηκες τό Ἀληθινό
Φῶς καί πού ἀκόμη καί σήμερα
ἔρχεσαι ἀντιμέτωπος μέ τίς δυνάμεις τοῦ σκότους,
μάθε ὅτι σέ μέρη μακρινά ὑπάρχουν ψυχές
πού προσεύχονται γιά σένα,
ψυχές πού ἀγωνιοῦν γιά σένα,
ψυχές πού εὔχονται νά εἶχες ὅ,τι ἔχουν κι αὐτές.

Ἐσύ, πού ἡ ὑγεία σου κλονίζεται
ἀπό ἀσθένειες πού δέν κάνουν διακρίσεις
ἀνάμεσα σέ φύλο καί ἡλικία,
πίστεψε πιο βαθιά,
πιο βαθιά ἀπ' ὅ,τι μαρτυρεῖ τό βλέμμα σου
τό σπινθηροβόλο,
γιατί «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν ἐστί».

Νεκταρία Οἰκονόμου
Ἄννα Πατραμάνη

